

Valóban, áldássá tettet őt  
mindörökre, megörven-  
dezettetet vidámsággal  
színed előtt.

Zsolt 21,7

Komáromi Előd OFM az esztergomi Temesvári Pelbárt Ferences Gimnázium és Kollégium prefektusa. Vele beszélgettünk Laetare-vasárnapra készülve az örömről, amely végigkíséri az életét családjától kezdve a szerzetesi életén át a prefektusi szolgálatáig. Sőt, egészen addig az élményig, amikor Halmai Vilmos OFM atyát kísértek a végső útjára a feltámadás hitében.

– Olyan családból származik, amely példaértékű mások számára is. Egy nagycsaládban minden adónak öröök és nehézségek. Hogyan emlékszik vissza ezekre?

– Lehet, hogy az idő műlása miatt, de nem emlékszem gondokra, rossz dolgokra, örömként él bennem minden, ami a családommal kapcsolatos. Meghatároz minket, hogy hová születünk. Én ötödik fiú vagyok. Nincs nővérem, így nem tudom, milyen egy nővér. Van egy húgom, de nincs öcsém. Egy testvérunket még magzat korában elvesztettük, ő már az égbén van; számontartjuk őt is. Édesapám (Komáromi János – a szerk.) hat éve halt meg. A szüleim a hitüket mélyen megelő, vallásgyakorló emberek voltak, édesanyámról (Komáromi Mária – a szerk.) ezt jelen időben is mondhatom. A testvéreim a nagycsaládos mintát viszik tovább: húsz unoka van már, tizenöt fiú és öt lány. Ez nagy örööm.

– A szülei csatlakoztak a ferences világi rendhez. Belleszületett a ferences lélekörbe?

– Tízéves már elmúltam, amikor a szüleim beléptek a világi rendbe, de öt-hat éves koromtól benne élek a ferences környezetben. Amikor Barsi Balázs atya elkezdte a húsvétot lelkigyakorlatozókkal ünnepelni itt, az esztergomi kollégiumban, mi is jöttünk.

(Folytatás a 9. oldalon)



Foto: Merényi Zita

## Örömteli szolgálatban



Tűzoltóautókat adtak át  
Kárpátján  
3. oldal



Közösségepítés  
Biatorbágyon  
5. oldal



Te magad légy a csoda!  
Nick Vujicic újra Magyarországon  
12. oldal

## A teljes igazság maga Krisztus Püspökké szentelték Martos Levente Balázst

Ferenc pápa Martos Levente Balázst, a Központi Papnevelő Intézet rektorát az Esztergom-Budapesti Főegyházmegye segédpüspökévé nevezte ki. Az új püspököt a budapesti Szent István-bazilikában szentelte Erdő Péter bíboros, prímás, esztergom-budapesti érsek március 4-én. A társszentelők Michael Wallace Banach, Magyarország apostoli nunciusa és Székely János szombathelyi megyéspüspök voltak.

Az eseményen jelen volt Bábér Balázs kalocsa-kecskeméti érsek, Ternyák Csaba egri érsek, Udvárdy György veszprémi érsek, Kocsis Fülöp hajdúdorogi érsek-metropolita, a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia (MKPK) további tagjai, Kovács Gergely gyulafehérvári érsek és a különösi magyar püspökök, valamint Fabiny Tamás, a Magyarországi Evangélikus Egyház elnök-püspöke.



A liturgia elején Erdő Péter bíboros köszöntötte az egybegyűlteket:

„Főítisztelendő és Excellenciás Apostoli Nuncius úr, Érsek és Püspök Urak, kedves szentelendő Testvérem, kedves papok és szerzetesek! Kedves ünnepplő közösség!

(Folytatás a 6-7. oldalon)

## Szívünkben kell krisztusivá válnunk Veres András püspök megáldotta Ászár megújult templomát

Ászár katolikus közössége Veres András megyéspüspökkel ünnepelte temploma megújulását. A település főutcáján áll a 18. század második felében épült Szent György-templom. Tőle néhány háznyira található az egy ével előző felújított plébánia épülete, innen indul a hívek menete a hálaadó szentmisére. Az ünnepi alkalomra Magyaros László plébános meghívására eljött Milus Ferenc, Ászár korábbi plébánosa, valamint a szomszédos települések papjai. A ragyogó nap-sütésben, a kék égbolttal a háttérben csodálatos látványt nyújtott a magaslaton álló, megújult templom.

A hívek a bejáratnál várakoztak. Molnár Szabolcs, a plébániai képviselő-testület alelnöke köszöntötte Veres András püspököt. A főpásztor a szentmise homiliájában Isten áldását kérte a közösségre. Az elhangzott evangéliumi szakaszhoz kapcsolódva egy kérdést tett fel, amely a Szentírás tanúsága szerint eredetileg Jézushoz szólt: Hol kell imádni Istent?

(Folytatás a 3. oldalon)

## Érmek és szentképek

Interjú Balázs Krisztián tornász olimpikonnal

Az ifjúsági olimpiai bajnok, junior Európa-bajnok és junior világbajnoki bronzérmes Balázs Krisztián a magyar tornásznemzedék jövőbeli nagy reménysége. Még csak húszéves, de már a száznál több érmet és kupát mondhat magáénak. Szobájának falain a sikereit megörökítő fotók, ágya fölött a Biblia, rózsafüzér és szentképek a vitrinben. Hitéről, valamint a versenysport örömeiről és nehézségeiről beszélgettünk vele otthonában.

– A családjában volt előzménye a versenysportnak?

– Apukám fiatal korában birkózó volt, de egy sérülés miatt abba kellett hagynia a sportolást.

– Ön rögtön a tornával kezdte, vagy más sportágot is kipróbált?

– Először úsztam, majd egy ideig párhuzamosan csináltam az úszást és a tornát, mellette pedig iskolába jártam. Idővel ez így túl soknak bizonyult, választanom kellett, hogy melyik a fontosabb. A torna mellett döntöttem, mert ebben voltam tehetségebb.

– Tanul még? Vagy a versenysporttal ezt most nem tudná összeegyeztetni?

– Sportgimnáziumban érettségiztem, jelenleg a Testnevelési Egyetemre járok, és most tavazzal fogok diplomázni. Igyekszem elég időt szánni a tanulmányaimra, de a sorrend mindenkor is az volt, hogy első a sport, második a tanulás.



(Folytatás a 11. oldalon)

# Tanúságtétel a Szeretet szépségéről

**Január 11-én a Szentatya a VI. Pál Teremben tartott általános kihallgatás keretében új katekézissorozatot kezdett „az evangeliázáció szenvedélye: a hívő apostoli buzgósága” témáról. Első elmelkedésében Máté apostol meghívástörténete alapján (vö. Mt 9,9–13) az apostolko-dásra szóló meghívásról elmelkedett. Ferenc pápa teljes katekézisének fordítását közreadjuk.**

Kedves testvéreim, jó napot kívánok!

Ma egy új katekézissorozatot kezdünk, melyet a keresztény élet egyik sürgető és meghatározó téma-jának szentelünk: az evangeliázáció szenvedélyének, vagyis az apostoli buzgóság. Az Egyház számára létfontosságú dimenzióról van szó: Jézus tanítványainak közössége ugyanis apostolinak születik, misszionáriusnak születik, és nem hittérítőnek.

Kezdtől fogva meg kell különböztetnünk ezeket: misszionáriusnak lenni, apostolinak lenni, evangelizálni nem ugyanaz, mint teríteni – semmi közük egymáshoz! Tehát az Egyház számára létfontosságú dimenzióról van szó, Jézus tanítványainak közössége apostolinak és misszionáriusnak születik. A Szentlélek alakítja az Egyházat kifelé haladóvá, kilépő Egyházzá, hogy ne maga körül forogjon, hanem kifelé forduljon, hogy Jézus másokat megfertőző tanúja legyen – a hit ugyanis fertőz –, arra törekedve, hogy világosságot áraszson a föld határáig. Előfordulhat azonban, hogy az apostoli lángolás, annak ványa, hogy az evangélium jó hírét elvigyük másoknak, alábbhagy, langyomeggé válik. Néha eltúnni látszik a lelkesedés. Vannak bezárkózó keresztyények, akik nem gondolnak másokra. És amikor a keresztény élet szem elől téveszti az evangeliázáció horizontját, az örömhírhirdetés horizontját, akkor megbegyteszik: bezárol, maga körül forog, elszorad. Apostoli buzgóság nélkül a hit elszorad.

Pedig a küldetés a keresztény élet oxigénje: felélenkítő és megtisztítja. Indulunk hát útnak, hogy újra felfedezzük

az evangelizáló szenvedélyt, a Szentírásból és az Egyház tanításából kiindulva, hogy a forrásokból merítsük az apostoli buzgóságot. Azután felkere-sünk néhány elő forrást, néhány tanút, akik újra lángra lobbantották az evangélium iránti szenvedélyt az Egyházból, hogy segítsenek feléleszteni a tüzet, amelyet a Szentlélek minden táplálni akar ben-nünk.

Ma egy emblematikus evan-géliumi jelenettel szeretném kezdeni, amelyet hallottunk: Máté apostol meghívásával. Ő maga meséli el evangéliumában, a hallott szakaszban (vö. Mt 9,9–13).

Minden Jézussal kezdődik, aki „meglát egy embert” – mondja a szöveg. Kevesen lát-ták Mátét olyannak, amilyen volt: úgy ismerték, mint aki „a vánmál ült” (Mt 9,9). Vámsze-dő volt ugyanis: behajtotta az adókat a Palesztinát megszál-ló római birodalom számára. Más szóval kollaboráns volt, a nép árulója. Elképzelhetjük, mennyire megvetették az emberek: „vámos” [nyilvános bűnös] volt, ahogyan nevez-ték. De Jézus szemében Máté egy ember, a maga nyomorú-ságaival és nagyságával. Fi-gyeljétek csak meg: Jézus nem áll meg a melléknéveknél, Jé-zus minden a főnevet keresi. „Ez bűnös, ez olyan, aki...” ezek jelzők: Jézus a személyt nézi, ó a szívig hatol, ez egy személy, ez egy ember, Jézus a lényeget nézi, a főnél érdeklő, sosem a melléknév: „Hagy-juk a mellékneveket!” És míg Máté és a többi ember között a tavolság van – mert ők a jelzőt figyelték: a „vámost” –, addig Jézus közel meg hozzá, mert Isten minden embert szeret. „Ezt a nyomorultat is?” Igen, ezt a nyomorultat is, sőt ő



ezért a nyomorultért jött! Az evangélium azt mondja: „A búnössökért jöttem, nem az igazakért!”

Gyünyörű Jézusnak ez a te-kintet, amely a másikat, bárki legyen is, a szeretet címzett-jének látja. Ez az evangeliázó szenvedély kezdet! minden ebből a pillantásból indul ki, melyet Jézustól tanulunk.

Feltehetjük magunknak a kérdést: mi hogyan nézünk másokra? Milyen gyakran előfordul, hogy a hibákat látjuk és nem a szükségleleteket! Mi-lyen gyakran előfordul, hogy beszakulyázzuk az embereket az alapján, amit tesznek vagy gondolnak! Keresztenyént is azt mondjuk: ő hozzánk tar-tozik, vagy: ő nem hozzánk tar-tozik. Jézus tekintete nem ilyen: ő minden irgalommal, sőt, nagy szeretettel tekint minden egyes emberre. A ke-rezstények pedig arra kaptak meghívást, hogy úgy csele-kedjenek, ahogy Krisztus, hogy hozzá hasonlóan tekint-senek az emberekre, különösen az úgynevezett „távol levőkre”. Máté meghívásának a története ugyanazzal végződik, hogy Jézus azt mondja: „Nem azért jöttem, hogy az igazakat hívjam, hanem a bűnössöket” (Mt 9,13). És ha bármelyikünk igaznak érzi ma-

gát, akkor Jézus távol van. Ő a korlátainkhoz és a nyomorú-ságainkhoz jön közel, hogy meggyőzön bennünket.

Tehát minden Jézus pillan-tásával kezdődik. Jézus „meg-lát egy embert”, Mátét. Ezt – második lépésként – egy moz-gás követi. Először a tekintet, Jézus meglát, azután a második lépés, egy mozgás. Máté a vánmál ült; Jézus pedig azt mondta neki: „Kövess engem!” Erre ő „felkelt, és kö-vette” (Mt 9,9). Vegyük észre, hogy a szöveg kiemeli: „fel-kelt”. Miért olyan fontos ez a részlet? Mert abban a korban annak, aki ült, hatalma volt a többiek felett, aki előtte állt, hogy hallgassák őt, vagy, mint ebben az esetben, hogy adót fizessenek. Tehát annak, aki ült, hatalma volt.

Az első dolog, amit Jézus tesz, hogy leválasztja Mátét a hatalomról: a másokat fogadó ülő helyzetből mozgásba hozza őt mások felé. Már nem fogad, nem, hanem másokhoz megy. Jézus arra készíteti, hogy elhagyja felsőbbrendű helyzetét, hogy azonos szintre hozza testvéreivel, és megy issza előtte a szolgálat hori-zontját. Ezt teszi, és ez alap-ventő fontosságú a keresztenyek számára: vajon mi, Jézus tanít-ványai, mi, az Egyház, csak

ülünk, és várjuk, hogy az em-berek hozzánk jöjenek, vagy képesek vagyunk felkelni, el-indulni másokkal, keresni má-sokat?

Nem keresztény álláspont azt mondani: „Jöjjenek csak ide, én itt vagyok, jöjjenek ide!” Nem, te menj, és te ke-resd őket! Te tudd meg az első lépést!

Egy pillantás – Jézus meg-lát –, egy mozgás – Máté fel-kel –, és harmadszor: egy cél. Miután felkelt, és követte Jé-zust, hová megy Máté? Elkép-zelhetjük, hogy miután a Mes-ter megváltoztatta ennek az embernek az életét, új találko-zásokhoz, új lelkí tapasztal-tokhoz vezeti őt. Nem, vagy legalábbis nem azonnal. Jézus először elmegy Máté házába; ott Máté „nagy lakomát” ké-szít neki, amelyen „nagyon sok vámoss” (Lk 5,20), vagyis nagyon sok hozzá hasonló ember vett részt. Máté vissza-tér a környezetébe, de meg-változva és Jézussal együtt té-vissza. Apostoli buzgósága nem egy új, tiszta, eszményi, távoli helyen kezdődik, hanem ott, ahol él, azokkal az emberekkel, akiket ismer. Itt az üzenet számunkra: nem kell megvárnunk, amíg töké-letesek leszünk, és nem kell hosszú utat megtennünk Jé-zust követve ahhoz, hogy ta-núságot tegyünk róla; a mi örömhírhirdetésünk ma kez-dők, ott, ahol élünk.

És ez nem azzal kezdődik, hogy megpróbálunk meg-győzni másokat, nem: hanem azzal, hogy minden nap tanú-ságot teszünk annak a Szere-tetnek a szépségéről, amely ránk tekintett, felemelt ben-nünket, és ez a szépség lesz az, ennek a szépségnak a köz-vetítése lesz az, ami meggyőzi az embereket. Nem magunkat közvetítjük, hanem az Urat. Mi az Urat hirdetjük, nem magunkat, nem egy politikai pártot, nem egy ideológiát hirdetünk, nem, hanem Jé-zust. Kapcsolatba kell hozni Jézust az emberekkel, anélkül, hogy meggyőznénk őket!

Hagyjuk, hogy az Úr győzze meg őket! Benedek pápa ugyanis azt tanította nekünk, hogy „az Egyház nem téritést végez. Inkább vonzás által fejlődik” (Homilia a Latin-Ame-rikai és Karibi Püspökök V. Általános Konferenciájának nyitó szentmiséjén, Aparecida, 2007. május 13.). Ezt ne felejtse el: amikor olyan ke-rezstényeket láttok, akik hitté-ritést végeznek, akik listát ké-szítenek, hogy kiket kell el-hozni..., az ilyenek nem ke-rezstények, hanem pogányok, akik keresztenyek alcázák magukat, de a szívük pogány.

Az Egyház nem téritéssel, hanem vonzással növekszik.

Emlékszem, hogy az egyik Buenos Aires-i kórházból el-menek az ott dolgozó szerzes-tes nővérek, mert kevesen vol-tak, és nem tudták működte-ni a kórházat, és helyettük egy koreai nővérközösségg jött, mondjuk hétfőn érkeztek, nem emlékszem pontosan a napra. Birtokba vették a nővé-rek házát a kórhában, és ked-den lementek meglátogatni a betegeket, de egy szót sem tudtak spanyolul, csak koreaiul beszéltek, és a betegek bol-dogok voltak. Így mesélték: „Nagyon drágák ezek a nővé-rek, kiválóak, nagyon drágák!” Na de mit mondta a nővérek? „Semmit, hanem a tekintetükkel beszéltek hozzáink, Jézust közvetítették.” Nem önmagukat közvetítet-ték, hanem a tekintetükkel, a mozdulataikkal Jézust közvetítették. Ez a vonzerő, a térités ellentéte!

Ez a vonzó tanúságtétel, ez az örömteli tanúságtétel az a cél, amely felé Jézus vezet bennünket, és ez a szépség lesz az, ennek a szépségnak a köz-vetítése lesz az, ami meggyőzi az embereket. Nem magunkat közvetítjük, hanem az Urat. Mi az Urat hirdetjük, nem magunkat, nem egy politikai pártot, nem egy ideológiát hirdetünk, nem, hanem Jé-zust. Kapcsolatba kell hozni Jézust az emberekkel, anélkül, hogy meggyőznénk őket!

**Fordította: Tózsér Endre SP**  
**Fotó: Vatican.va**

**Az Országos Lelkipásztori Intézet (OLI) március 8-án Budapesten szakmai napot rendezett a jegyesoktatásról papok, dia-kónosok és világi segítők számára. Az al-kalom házigazdája Fábry Kornél, a meghívott előadók pedig Balázs Beáta és László, Gorove László és Kriszta, továb-bá Bodor György, a zugligeti Szent Csa-lád-templom plébániosa voltak. Marton Zsolt püspök meglepetésvendégeként érke-zett a nap végén.**

Fábry Kornél köszöntötte az ország minden tájáról, sőt a határon túlról, a Felvidékről, Po-zsonyból és Erdélyből érkezett résztvevőket. Mi-után ismertette a nap programját, melyet a jegyesoktatással foglalkozók számára ötletbörzé-nek is szántak, megosztotta huszonhárom éves jegyesoktatói tapasztalatait a hallgatókkal.

Mint mondta, a mostani jegyesek sokfélék, a legtöbbem már együtt élnek, inkább a har-mincas, negyvenes korosztályba tartoznak. So-kan nem hitetlenek, hanem inkább vallástalanok. Fábry Kornél azt ajánlotta, ha rövid az idő a házasságkötésig, koncentráljunk a házasságra, és vonjuk be a párt a közösségebe. A jegyesoktatást ki lehet egészíteni Alpha-kur-zussal vagy katekumenáttal.

Ezután ismertette a hatalmas jegyeskur-zus tematikáját és egy alkalom felépítését, amelyben helyet kap a szentmise, egy állófor-gadás, a házi feladatok átbeszélése és egy – ál-talában a házaspár által tartott – előadás.

Balázs László és Bea (Kaposvár) elvégezte a Családakadémiát, a Családi életre nevelés kur-

## A boldog házasságokért

**Az Országos Lelkipásztori Intézet szakmai napja jegyesoktatóknak**



zust (CSÉN) és a Sapientia Főiskola jegyesfelkészítő tanfolyamát is. Náluk évente általában húsz jegyespárt, idén harmincat készítene fel más házaspárokkal együttműköd-ve.

„Az após, anyós és más kedves rokonok” témáját bővebben is kibontotta a Balázs házaspár.

Gorove László és Kriszta, a Családok Jézusban Közös-ség magyarországi vezetői arról beszéltek, hogyan indult harminc éve a jegye-sekkal való foglalkozás, mely szándékuk szerint megszólítja a vallásukat nem gyakorlókat is. A kez-detektől céljaik között volt a házastársi kommunikáció elmélyítése, hiszen úgy tart-ják, hogy ez az egyik alap-pillére a boldog házasság-nak.

Az ő felkészítő anyaguknak 38 fejezete van. Kriszta és Laci 1998-tól lelkigyakorlatot is tartanak a jegespároknak. 2000-ben alakult meg a Csa-ládok Jézusban Közösségg körülöttük, amely jelenleg nyolcvan házaspárból áll. Ma a jegyesfelkészítés már az ő segítségükkel törté-

nik. A válási ráta az általuk felkészített körül-bélül 2500 pár esetében 5 százalék alatt van.

Nemrég apósok, anyósok számára indítottak programot, mely egyre népszerűbb.

Bodor György plébániós 25 éve egyéni fel-készítést is tart – azoknak is, akik „lecsúsztak” valamilyen más jegyesoktatásról. Kiemelte, a személyes felkészülés intim dolog; jó, ha baráti hangulatú az esküvő is, a párok kötődik az es-kekető paphoz. „A házasságkötés ugyanakkor nem magánügy, hanem közügy, ahogy egyptiára néznek, egymással élnek, azzal gyógyít-hatják a világ sebeit.”

Marton Zsolt családreferens püspök is eljött a szakmai nap végére. Mint mondta, *Kate-kumenális felkészítés a házasságra* címmel jelent meg az a dokumentum, melyben Ferenc pápa kifejtő szándékát, mely egybevág II. János Pál *Familiaris consortio*ban megfogalmazott elke-pzelésével. 1999 adventjétől az Egyház bevezet-te a katekumenátust, azaz a felnőttek kereszt-ségre való felkészítését. Ferenc pápa ezzel szere-tné összefüggésbe hozni a házasságra való felkészítést is, annak szakaszait külön részle-tezve.

A nap végén a hallgatóság által feltett kér-desek között az elvált úraházasodottak je-gyesoktatásának szükségesége is felmerült, majd Fábry Kornél beszélt a lelkipásztor fele-lősségéről. Zárásként bemutatta az OLI hon-lapját, ahol a jó gyakorlatokat – melyek elérhetők a jegyesoktatók számára – folyamatosan bővíti.

**Vámossy Erzsébet**  
**Fotó: Merényi Zita**

# Szívünkben kell krisztusivá válunk

*Veres András püspök áldotta meg Ászár megújult templomát*

(Folytatás az 1. oldalról)

Válaszként ma gyakran elhangzik: Minek menjek templomba? Imádkozni otthon is tudok. S valóban, Jézus maga is küldi az embert a csendbe, a rejtekbe imádkozni. De a kérdésre válaszolva az evangélium szavai szerint így fogalmaz: „eljön az óra, és már itt is van, amikor az igazi imádók lélekben és igazságban fogják imádni az Atyát”. Miért mondta ezt? Talán nem volt fontos számára a templom? – vetődik fel a kérdés. Isten mindenütt jelen van, bárhol imádkozhatunk hozzá. Jézus is gyakran félrevonult, magányos helyet keresett az imához. Ám minden szombaton elment a zsinagógába, és évente többször elzarándokolt a jeruzsálemi templomba, ahogyan az a zsidó embereknek elő volt írva. Egy alkalommal pedig korbáccsal üzte ki a templomból a kereskedőket. Látjuk tehát, milyen fontos volt számára Isten háza – fogalmazott a főpásztor, majd így folytatta: A templom az a hely, ahol a hívő közösséggel összegyűlve együtt imádkozhat. Az a hely, ahol a Jézus által rendelt legszebb, legfontosabb imádságot, a szentmisét végezzük. Keresünk kell azokat az imaalkalmakat, amelyek összetartanak min-



ket, hívő embereket, hogy a közös imádság által, egymás hitét megtapasztalva erősödjünk. A templom a kegyelem kiáradásának helye is, ahol elnyerhetjük Isten ajándékait. Mit jelent akkor Jézus kijelentése, hogy „eljön az óra, és már itt is van, amikor az igazi imádók lélekben és igazságban fogják imádni az Atyát”? – tért vissza a kérdéshez Veres András. Az életünknek arról kellene szólnia, ami az imádságban történik: Isten dicsőítéséről és az emberek iránti szeretetről. Jézus az imádság lényegéről tanít: az ima az Istenrel kialakított mély kapcsolat, amelyből emberi cselekedeteink fakadnak. Nem elég csak a szavainkkal imádkozni. A szívünkben kell kö-

zel lennünk hozzá, hiszen a vele való kapcsolatból csak így fakadhatnak a szeretet cselekedetei. A szívünkben kell igazán krisztusivá válunk. Ezt kéri tőlünk Jézus, amikor az imádságról beszél. A főpásztor arra buzdított, hogy legyen jelen életünkben az egyéni ima, de járunk el a templomba is, mert szükség van a közösségen végzett istendicsétre. Hiszen az Eucharisztianál többet, nagyobbat nem ismerünk. Jézus az oltáriszentségben önmagát adja nekünk, s ezáltal tudunk igazán az Atya imádójával valni lélekben és igazságban. Erre hív meg minket az Egyház.

Magyaros László plébános beszédében hangsúlyozta: az összefogásnak köszönhető,



hogy elkészülhetett a templom külső felújítása. A munkálatokhoz a Győri Egyházmegye hatmillió, a magyar kormány tizenöt millió, Ászár önkormányzata ötmillió, a

egyházközösség egymillió forinttal járult hozzá.

Veres András már a tavalyi év tavaszán is együtt ünnepelt az ászári közösséggel. 2022 márciusában felszentelte a

## Az ászári Szent György-templom

A település középkori templomának helyén épült 1764 és 1779 között, Fellner Jakab tervei alapján, copf stílusban. Korábban az egész templombsót faliképek díszítették, mára csak a szentély mennyezetének freskója maradt meg, amely a keresztenyeket befogadó mennyországot örököti meg a Szentháromsággal, a Szűzanyával és az angyalokkal. A sarkány felett diadalt arató vitézt ábrázoló főoltárképen Szent György – a hagyományos ábrázolástól eltérően – nem lóháton, sisakban látható, hanem fedetlen fővel, karddal a kezében áll. Arcáról sokkal inkább éteri derű sugárzik, mintsem elégedett büszkeség. A boltozatokon látható freskókat Dorffmeister István festőművész készítette.

Trauttwein Éva

Fotó: Fábián Attila

## Katolikus Karitász

# Tűzoltóautókat adtak át Kárpátalján

Három kárpátaljai település egy-egy tűzoltóautót kapott a Katolikus Karitásztól a szervezet nemetországi járőrökkel nagykövete, Klaus Höhn segítségével. Március 7-én Visk főterén rendeztek ünnepélyes átadót, a városvezetés, a tűzoltóság és a helyi felekezetek képviselőinek részvételével, és mondta köszönetet a Katolikus Karitászt képviselő Écsy Gábornak és Klaus Höhnnek.



A Karitász ezúttal sem ment üres mikrobusszal Kárpátaljára. Első állomásuk a tiszakeresztúri menekültotthon volt, ahova tartós élelmiszeret szállítottak.

A Katolikus Karitász már a háború előtt kapcsolatban állt a tiszakeresztúri intézménnyel, akkor fogyatékkal élők lakták a két új épületet és a régi udvarházban kialakított otthonot.

A háború kitörése óta a segélyszervezet folyamatosan szállít tartós élelmiszeret a több mint száz menekültet befogadó szálláshelynek.

Az élelmiszeradományokon kívül a Katolikus Karitász építette ki számukra az internethálózatot, melyen köszönhetően a gyerekek részt tudnak venni online oktatáson, és a szervezet szerelte fel a szobákat emeleteságyakkal, matracokkal is.

A korábban tanárként, most konyhásként dolgozó, a magyart törve beszélő ukrán asszony visz körbe minket a menekültotthonban.

Tőle tudjuk meg, hogy a többség hosszú hónapok óta él itt, de a Bahmut körül szoruló hurok miatt is érkeztek menekültek Tiszakeresztúrra. Mégnezzük a lakószobákat, és a lakók megmutatják a harci

járművek álcázására készülő állványokat.

\*

Viskre érkezésükkor már gyülekeznek a település főterén az átadásra. A polgármesteri hivatal előtt áll az ajándékba kapott tűzoltóautó; felosoroztak a tűzoltók.

Elhangzik az ukrán himnusz, majd néhány perces csend következik, tiszteletdás az életüket vesztett hősök emlékére.

Jaroslav Hajovics viski polgármester köszönti az egybegyűlteket, a Katolikus Karitász és a helyi közélet képviselőit, köztük Sari Józsefet, a Kárpátaljai Magyar Kulturális Szövetség (MKMSZ) Felső-Tisza-vidéki Középszintű Szervezetének elnökét.

„Fontos és szükséges adományban részesültünk, egy ötvenéves járművet kellett lecerélnünk, hogy a tűzvédelem műszaki hátterét biztosítani tudjuk” – mondott köszönetet

az adományozó település polgármesterének.

Méltatta a Katolikus Karitász, benne az orvosmisszió tevékenységet, akik „a folyamatos kapcsolat révén figyelnek igényeinkre” – fogalmazott. A polgármester a település köszönlete jeléül oklevélet adott át a segítséget nyújtóknak.

Écsy Gábor, a Katolikus Karitász országos elnöke elmondta: „Ismét örömmel jöttünk. Visken sokszor megtapasztalhattuk a helyiek szívelettes vendégszeretetét. A Katolikus Karitász embertől emberig szóló segílyakciójában most egy város községeknek hoztunk adományt, Önknek, viskieknek.

Ebben a nehéz időben ki akarjuk fejezni, hogy Önk mellett állunk. Ez az autó német barátunk, Klaus Höhn segítségével juthatott ide. Ne legyen rá sokszor szükség, de ha igen, tudja menteni az életet és a ja-

vakat. Az Úr áldása kísérje Önköt.”

„Örömteli a mai nap, mert meg tudtunk szüntetni egy hiányt, amit a város polgármestere többször jelzett felénk – fogalmazta meg Klaus Höhn. – Németországban együttérzéssel gondolunk az itt előre nehéz sorsukban, ezért minden megtettünk, hogy a tűzoltóautó mielőbb megérkezzen. Azt kívánom, ritkán legyen rá szükség, de ha arra kerül sor, épsegben térjen vissza a legénység.

De mindenekelőtt azt, hogy békében és szabadságban szolgálhassanak. Isten óvja Ukrániat!”

A tűzoltót a pravoszláv, a görögkatolikus és református pap áldotta meg; a római katolikus pap elfoglaltsága miatt nem tudott jelen lenni.

Varenka Renáta, Visk kistérség alpolgármestere tájékoztatásunkra elmondta: jelenleg nyolcezer körül lehet a környék lakossága, de pontos számot nem tudnak mondani. „Sokan családstul elmentek. Várjuk a békét, és reméljük, hogy viszszajönnek. Bízunk ebben. A gyerekek vagynak vissza, ez jut el hozzáink.”

Az alpolgármester a hivatalba invitált. A folyosón kiállították a háborúban elesett helyiek fényképét. „Az első májusban kísértük utolsó útjára, ott június elején követte egy rákos ferfi, júliusban egy sajáni fiatalember, a negyedik viski születésű volt, szenteste virrasztottunk az ötödik mellett. A szertartás szerint gyertyás, virágos élő folyosóval – a hídtól az elhunyt házáig – fogadjuk a viski hídtól a halott koporsóját.”

Jelenleg nyolcvanhárom kistérségi van a fronton – mondta el Varenka Renáta.

A viski kistérségnek immár két tűzoltóautója van. Jelentő eredmény, hogy a 2020-ban befejeződő közigazgatási reform önálló kistérséget hozott létre Visk köpponttal, összesen tizenháromezer lakossal, öt többi település – Mogyorós, Rákos, Fenes (Jablonovka), Saján, Veléte – csatlakozásával. Így a Felső-Tisza szörványvidék van magyar központú bástya.

Németországból ezúttal három különböző típusú tűzoltóautó került Kárpátaljára, Ungvárra, Viskre és Husztra. A viski a nagy tartálykocsis; a másik vegyi katasztrófahoz szükséges eszközökkel felszerelt, a harmadik pedig balesetnél szükséges eszközöket – vágó, bontó szerzámokat – tartalmaz.

Klaus Höhn 2012-ben hozta létre a Szent Erzsébetről elnevezett alapítványt, mely a humanitárius segítségyűjtést végez a németek által összegyűjtött adomány, mely hatékony segítség a Karitász számos projektjében.

Ilyen volt, amikor több száz kerékpárt gyűjtötték; amikor Németországban lecsérél kórházi ágyakat szereztek meg, melyeket a Karitász juttattott ki Kárpátaljára; de gyűjtének kórházi felszerelést, gyógyszert, lakásfelszerelést – minden, amire szükség van. „Klaus Höhn Magyarország igazi barátja. Megtervezte az egész évet, így hirdet újságokban. Olyan csatornákat ér el, úgy meg tudja mozgatni az embereket, hogy Németországban raktárt kell bérennie az adományok átmeneti tárolására.”

T. É.

Fotó: Lambert Attila

## A BIBLIA ÜZENETE

## Látás, hit, közösség

Jn 9,1–41

A vakon született megyógyításának evangéliuma nagybőjt negyedik vasárnapján abban a liturgikus helyzetben értelmezendő, amelyben elhangzik. Ez a nap a keresztségi készülét során alkalom a katekumenek hitének vizsgálatára. A hit egyrészről jelen van, hiszen ezért kéri a felnőtt a keresztséget; másrészről vágyott ajándék, ahogy a keresztelés szertartásának párbeszéde kifejezi: – *Mit kérsz Isten Egyháztól? – Hitet.* A hit pedig új látást ad az embernek, képességet, hogy másként lássa élete történetét, mögé lásson az eseményeknek, lásza a valóságot, a láthatatlanat.

Látó emberként néház elképzeli, mit jelent születéstől fogva vakként élni. Milyen élet az, amelyben nincs közvetlen tapasztalat a színekről, az építészet és a festészet remekműveiről, ahol a távlat, a táj fogalma csak közvetett absztraktió. Mekkora változás ehhez képest megnyílt szemmel rácsodálkozni a világra! A hit is, amikor találkozik vele az ember, mély, sokszor megrendítő, az egész létfelét átjáró változást hoz: új távlapot, új látásmódot. De ahogy az ember látása gyengülhet, sőt elveszhet, úgy a hit új látását is védeni, óvni kell, mert kihunyhat. Igaz, ha egyszer rátálatlunk, legalább van elképzésünk, emlékünk arról, hogy milyen a hit szemével látó emberként élne. Ézzel a tudattal tekint a megkeresztelt ember az elnyert ajándékra, tudva, hogy van vesztenivalója, ezért őriznie kell a kapott ajánlatokat.

A gyógyításon túl van egy másik sajátos vonulata is a történetnek. A vakot megvetik, mert ő vagy felmenői bizonyára vétkeztek. Szülei

élnek még, de mintha lemondta volna róluk, koldulni kényszerül, sőt félelemből meg is tagadják őt, mintha semmi közük nem volna hozzá. Amikor pedig megyógyul, és öröme teljes lehetne, kitaszítják őt a közösségből. Elkor azonban ismét megkönyörül rajta az Úr, közösségre lép vele, új családot is kínálva neki: a hívők közössége. Éppig a keresztségnél is minden, ami a megkeresztelendővel történik, nem csupán egy személyes történet Isten és közte, hanem belépés az Egyház, a hívők közössége.

A mai evangéliumi történet különösen alkalmas arra, hogy belehelyezkedjünk egy-egy szereplő helyzetébe. Felvonulnak a tanítványok, aik a nyomort látna bölcselkedni kezdenek. Látjuk a szomszédokat, akik szükséget érzik, hogy az eddig beteg embert az örökmözö megelése helyett a farizeusokhoz hurcolják, és feljelentsék a csodatevőt. Megjelennek a farizeusok is, aik bár tehetnék, előírásai és elvakultságuk miatt nem látják a nyilvánvalót. Itt vannak a szülők, aik félelemből megtadják saját gyermeküket. De itt van a vak is a nyomorával, aik bár nem maga kéri, végigmegy azon az úton, amelyen előbb a szeme nyílik meg, majd ragaszkodva az igazsághoz, lehántva a történetről minden felesleges magyarázatot, a találkozásban igazi hitre jut. És végül előttünk áll az Úr, akit nem köt az emberek vélekedése és ítélete, akit csupán Isten dicsőségeinek megnyilvánulása és maga a vak ember érdekel.

Dobszay Benedek OFM

## GÖRÖGKATOLIKUS LELKISÉG

## A Szent Liturgiáról (116.)

A templomszentelés olyan kiemelkedő esemény egy közösség életében, hogy jogos a szerkönyv előírása: „Csak püspöki meghatalmazással végezhető.” Persze, az újabb időkben már maga a püspök végzi. Az előírás viszont végig papot említi: „Az áldozópap teljes egyházi díszben a templom ajtaja előtt kezdi” a szertartást. A szokásos kezdet (imafüzér) után következik az 50. (bűnbánati) zsoltár. „Ennek olvasása alatt körmenet a templom körül. Az áldozópap szenteltvízzel hintve a külső falakat mondja: Hints meg engem izsóppal, és megtisztulok; moss meg engem, és a hónál fehérbőr leszek.” – Tehát már itt, a szertartás elején hangsúlyt kap az a szempont, hogy az eddig profán épületet a felszentelés szakrális helyére teszi. Majd az egész Egyház nevében énekelnek egy körmeneti törpárt, amely arra buzdít, hogy dicsőítsük „a mindeneket fenntartó egy Istenséget”, aztán a minden szükségben segítő Szeplőtelen Istenszülőtől kérünk segítséget. Ezt követi „a templomajtó előtt” „töredemesen térdet hajtva” egy ima, amely az alapköszentelésből való, s amelyben azt kéri a pap, hogy ez a szent hely a szentek közbenjárására tisztsüljon meg.

Ennek az egységnek a lezárása – és egyúttal az új egységnek a kezdete – egy nagyon látványos mozzanat. Olyan, ami a húsvéti feltámadási szertartási körmenet végén található: „Az áldozópap jobbjával kereszt alakban háromszor megjelölve a templomajtót mondja: »Az Atyanak és Fiúnak és Szentléleknek nevében. Ámen.«” Majd mindenkit belépévre buzdít. „Ezalatt az áldozópap a szent kereszttel megnyitja az ajtót, és a hívekkel együtt a

templomba lép. Eközben a kántor énekli” a Zakeust említő tropárt. Azt kérjük benne, hogy az angyalok bevonulása által ez a hajlék is békességet nyerjen, s hogy a Szentlélek megtisztítsa, megszentelje, hogy méltó lakhelye legyen Krisztus Urunknak.

Miközben „az áldozópap az oltár elé áll”, a 121. zsoltár hangzik el. Ennek első sora így szól: „Vigadok, mikor azt mondjak nekem, az Úr házába megyünk.” Íme, milyen szép gondolat, amely a felszentelendő templomra vonatkozik! A zsoltáros aztán végig Jeruzsálem dicsőítő benne (érdekes, hogy a templomot nem említi), de tudjuk, hogy úgy tekinthet a szent várost, mint az Isten különleges lakhelyét. Ez pedig a kereszten világban ténylegesen megvalósul, hiszen a felszentelt templomban őrizzük a szent Eucharisztiat, vagyis Jézus Krisztus valóságosan jelen van a szent helyen.

Majd következik a nagy ekténia, amelynek hétkönyögése különlegesen ezért „az újonnan épült” templomról szól, „hogy legyen lakkhegy az isteni malasznak”; „hogy a Szentlélek ereje és működése által” legyen felszentelve; „hogy megszenteltetése üdvös maradjon”. Emez általános kérések után a templomban folyó szent cselekményeket említi a könyörögessorozat: „hogy e hajlékban imádságaink meghallgatásra és kedves fogadtatásra találjanak” az Ürnál; hogy „a vérortás nélküli áldozat méltóan mutattassék be” benne; hogy benne „lelke töredelmessége által vétkeink boċcsánatát nyerjük”. A kérésekre a válasz: „Uram, irgalazz!”

Ivancsó István

**MÁRCIUS 19., NAGYBŐJT 4. VASÁRNAPJA** (József, Józsa, Bánk) – 1Sám 16,1b–6–7,10–13a (Dávidot Izrael királyává kenik.) – Ef 5,8–14 (Támadj fel holtból, és Krisztus rágad meg!) – Jn 9,1–41 vagy Jn 9,16–9,13–17,34–38 (Elment megmosakodni, és amikor visszatér, már látott.) – **Zsolozsma:** IV. zsoltárhét – **Enekrend:** Ho 257 – ÉE 538, Ho 257 – ÉE 148, Ho 109 – ÉE 540, Ho 152 – ÉE 190.

**MÁRCIUS 20., HÉTFŐ – SZENT JÓZSEF, A BOLDOG SÁGOS SZÜZ MÁRIA JEGYESE FÓUNNEPE** (Klaudia, Csák, Kötöny) – 2Sám 7,4–5a,12–14a,16 (Az Úristen neki adjta atyjának, Dávidnak trónját. [Lk 1,32]) – Róm 4,13,16–18,22 (A reménytelen ségen is reménykedve hit...) – Mt 1,16,18–21,24a (A Máriában fogant élet a Szentlélektől van!) vagy Lk 2,41–51a (Nekem Atyám dolgaiban kell lennem.) – **Enekrend:** Ho 213 – ÉE 662, Ho 213 – ÉE 264, Ho 109 – ÉE 600, Ho 274 – ÉE 361.

**MÁRCIUS 21., KEDD** (Benedek, Bence, Flüei-Miklós) – Ez 47,1–9,12 – Jn 5,1–16.

**MÁRCIUS 22., SZERDA** (Beáta, Izolda, Lea) – Iz 49,8–15 – Jn 5,17–30.

**MÁRCIUS 23., CSÜTÖRTÖK** (Mongrovejói Szent Turibiusz püspök, Emőke, Ottó) – Kiv 32,7–14 – Jn 5,31–47.

**MÁRCIUS 24., PÉNTEK** (Gábor, Karina) – Bölc 2,1a,12–22 – Jn 7,1–2,10,25–30.

# Szűkebb és tágabb közösségek kovászaivá váltak

*A biatorbágyi közösségi kezdeményezésből született iskola útja*

Egy iskola, amely szerves része az egyházközösség és a település életének. Kiemelkedő tanulmányi eredmények, egyházi szolgálatot vállaló családok és folyamatosan növekvő közösség jellemzi az idén tízéves Czuczor Gergely Katolikus Általános Iskolát. Biatorbágyon jártunk.

A megbeszéltnél valamivel korábban érkezünk Biatorbágyra, így van időnk kicsit körbenézni. A település központjában, a Szent Anna templom szomszédságában lévő Sándor-Metternich-kastély épülete előtt állunk,



amely az államosítás óta ad helyet a település iskolájának. A 19. századi klasszicista kastély főépületéhez balról és jobbról két oldalsárny kapcsolódik. Mögötte és mellette hatalmas szabad terület. Az egyik felén már elkezdült az iskola sportudvara egy nagy játszótérrel és rekortánpályával, a szomszédban pedig óriási munkagödröt látni: itt épül Biatorbágy sportcsarnoka.

A kastély két szárnyában jelenleg két általános iskola működik: az egyikben a református, a másikban a katolikus. Az idei tanévben tízéves Czuczor Gergely Katolikus Általános Iskolába költözött a diákokból. Gál Edit igazgató fogad minket.

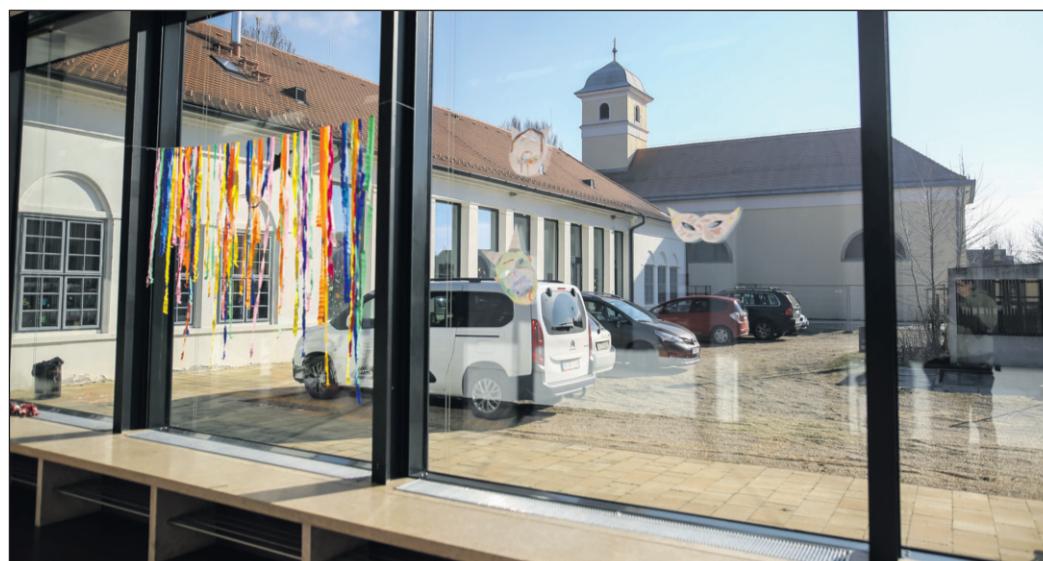
A Budapest vonzáskörzetéhez tartozó, 2007-ben városi rangot kapott település dinamikusan fejlődik, lakosságszáma az elmúlt másfél évtizedben a kétszeresére nőtt. A fiatal családok egymást vonzották ide, a családalapításhoz egyre többen választották Biatorbágyt. Köztük az a hat házaspár is, amelyek tagjai még az egyetemen kötötték barátoságot, majd másokkal közösen megalapították az Aranyalma Egyesületet, s motorjai lettek a település társadalmi fejlesztésére.

tartású katolikus általános iskola. Az Aranyalma Egyesület tagjaként és pedagógusként Gál Edit is részt vett az iskolaalapítás körül munkáiban, s egy ével később felkérték az intézmény vezetésére.

Hosszú évekig három intézmény – az állami, a református és a katolikus iskola – működött egymás mellett a kastély épületében. Közös volt a tornaterem, az udvar és az ebédlő. „Meg kellett osztanunk egymással a teret. Együtt éltünk, tanultuk a toleranciát, az elfogadást, és a sok nehézségben egymáshoz tudtunk simulni” – tekint vissza erre az időszakra az igazgató. 2022 szeptemberében aztan kikötözött az épületből az állami iskola, elfoglalhatták a számukra emelt új épületet. Jelenleg is folyamatban van egy iskola építése, Bián nagy a református közösséggel, ők is új iskolát szeretnének.

A Czuczor Gergely Katolikus Általános Iskola indulásakor a létrehozott közösséggel egyre többen választották Biatorbágyt. Köztük az a hat házaspár is, amelyek tagjai még az egyetemen kötötték barátoságot, majd másokkal közösen megalapították az Aranyalma Egyesületet, s motorjai lettek a település társadalmi fejlesztésére.

2012-ben felmenő rendszerben indult el az oktatás. Az idei tanévben ötvenkét gyerek jelentkezett elsőre, így két osztályt indítottak. Jelenleg kétszázhét tanulójuk van, szeptembertől elindul az első gimnáziumi osztály. „Tölünk nincs kiáramlás sem ötödikben, sem hetedikben. Az itt települők elhagyták a fővárost, és azt szeretnék, ha a gyerekek nem ingáznának, ezért küzdenek a színvonalas helyi intézmények létrehozásáért” – fogalmaz Gál Edit. A mai ember számára nagy értekké az idő, és a helyiek között sokan vannak, akik nem szeretnék, hogy a gyerekek naponta bejárjanak a fővárosba. Így merült fel a szülők részéről a középiskola igénye,



ahol szeretnék megőrizni az általános iskolára is jellemző családiasságot. „Egy középiskolai osztályt indítunk, hogy nálunk folytathassák a tanulmányait mindenkor, aki bínzik benne. A célunk, hogy igazi alma mater legyen számunkra. Úgy gondolom, mindenkor lesz ránk igény, nemcsak a városban, hanem tágabb környezetünkben, a Zsambéki-medencében is” – bizakodik az intézményvezető.

Már az induláskor sikeresen megnyerni az iskola ügyének több olyan, hitét gyakorló pedagógust, akik korábban a fővárosba jártak be tanítáni. „Hatalmas lelkedesést, erőt és kitártást tapasztaltunk kezdettől fogva, ami ma is él és működik a közösségeinkben és a tanáraink körében. Segíti ezt például az is, hogy a tantárgyfelosztásnál figyelek arra, ki mit szeret, miben hiteles. Ez a gyerekek is rögtön megérzik és nagyra értékelik” – mondja Gál Edit.

Az iskolában kezdettől törekedtek a kisebb osztálylét-számokra, és ma is ragaszkodnak ehhez. „Így tudjuk biztosítani a gyerekeknek a személyes odafigyelést, a dif-

ferenciált oktatást” – mondja az igazgató. A Czuczor további jellemzői közé tartozik a magas színvonalú művészeti oktatás és a népművészeti, a népi hagyományok ápolása. Az iskolában mindenki tanul neptánccot és zenét, a közös hangszer a furulya. Kétévente énekes osztályokat indítanak, ahol a gregorianus és az egyházzene is része a képzésnek; szkólájuk örömmel szolgál a templomban. Nagy hangsúlyt kapnak az intézményben a kézmuves-tevékenységek. Régi technikákkal is megismertetik a gyerekeket, varrnak, fonnak, nemezelnek, hímznek. „A saját készítésű tárgyak ajándék és osztálydíszek lesznek. A gyerekek nálunk megtanulják, hogy maguk is készíthetnek olyat, ami értékes, nem kell feltétlenül vásárolni” – hangsúlyozza az igazgató.

Az iskolát vonzóvá teszi a szülők körében a művészeti nevelés lehetősége. „Látják, megtapasztalják, milyen jó hatással van a gyerekek tanulmányaira és fejlődésére a művészeti nevelés. Ez felr egyfajta komplex fejlesztéssel, alkalmassá válik minden tanulási, beilleszkedési nehézség vagy

magatartásavar javítására. Fejleszti a koncentrációt, az együttműködő képességet, továbbá az érzeli nevelés legfontosabb eszköze. Emellett számtalan kötetlen program kapcsolódik hozzá, így kiváló hatással van a közösségre. Az iskolában éljük a népszokásokat, amelyek egykor színessé tették az embereket hétköznapjain. A gyerekeink így megtapasztalják az ünnepök értékét, jelentőségét. Egy-egy népszokás felelevenítése nálunk nem színpadi produkció, hanem az élet része” – fogalmaz Gál Edit.

Az iskolában bevezettek egy úgynevezett közösségi órat is, s minden héten indul. A fő hangsúly a beszélgetésen van: a gyerekek beszámolhatnak az élményeikről, elmondhatják, mi jelent számukra nehézséget, imakérések fogalmaznak meg.

„Mindennyi megszólalhat, és megkapja a figyelmet. Ki-ki maga dönti el, mennyit szeretne adni magából, de a lehetőség mindenki számára adott. Úgy gondolom, a mai gyerekek egyik legnagyobb problémája, hogy nem beszélgetnek velük egymással, sem az iskolában, sem a családban, holott nagy szükségük van erre. Szeretik ezeget az órákat, ez segít nekik abban, hogy másként hangolódjanak rá a hétre. Mivel első osztálytól gyakorolják a közösséget előtti megnyilvánulást, így megszokják, és serdülőkorban is könnyebben beszélnek, mint más gyerekek. Nyitottak, és úgy látjuk, örömmel számukra, hogy van egy közösséggel, ahol gondolnak rájuk, ahol elmondhatják, ha valami jó vagy rossz történt velük.”

A tágabb közösség építését szolgálják az iskolában a szülőknek szóló rendezvények.

Előadásokra, lelkieskürekre, imalkalmakra, közös kirándulásokra hívják őket. A szülők pedig létrehoztak egy csoportot, amelynek tagjai hetente együtt imádkoznak rózsafüzér az iskoláért.

2019-ben az intézmény a Székesfehérvári Egyházmegye fenntartásába került, ami biztos háttérrel jelent a működéshez. „Köszönjük ezt a vállalást az egyházmegyének. Örömmel számunkra, hogy az átvétel után egy évvel a kötelező mérések, valamint a továbbtanulási mutatók alapján az egyházmegye legerősebb iskolái közé kerültünk” – számol be eredményeikről az igazgató. Majd szó ejt arról is, hogy nem csak a tanulmányi eredményekben méphető a nevelésük sikeressége. Örömmel említi, milyen pozitív visszajelzéseket kapnak diákjairól a középiskolákból. „Mindennél a közösséggel kovászaivá válnak a hozzánk járt gyerekek, és tisztelettel, érdeklődő diákoknak számítanak.”

Az evangelizációban is meghatározó a településen az iskola szerepe. „A legszebb élményeink közé tartozik, amikor valaki jelentkezik hozzánk, mert vonzza a közösséget körül, és a család segítséget kér, mivel nem gyakorolják a hitüket. Egy-két év elteltével aztán a közösséggel szerves részévé válnak, felveszik a szentségeket. Az a dolgunk, hogy vessünk, s ha nem sikerül változást elérni, a gyerekekben akkor is ott a mag, amit az iskola elültet benne. A biatorbágyi egyházi közössége is sokat gyarapodott az iskolának köszönhetően. Lelkesebb, aktívabbá váltak a közösségi tagok, újak kapcsolódattak be a szolgálatba, és bátran vállalnak feladatokat. Öten lettek lelkipásztori kisegítők. Közben olyan nagyra nőttünk, István atyának vasárnaponként kétszer kell átjönnie Törökbalintron” – értékeli az életüket Gál Edit. Úgy fogalmaz: a családokkal, a pedagógusokkal sikerült egy olyan közösséget teremteniük, amelynek középpontjában az evangélium áll, és amely jó hatás-sal van nemcsak az iskola, hanem a plébániai közösségek és az egész város életére is.

Biatorbágyon az oktatást ma sokszínűség jellemzi. Négy általános iskola, egy szakgimnázium és egy művészeti iskola működik itt, amelyek hatszáz tanulója van. Ez a kisváros támogató mikrokörnyezetet jelent az itt élők számára, közvetlenebb kapcsolat alakulhat ki az iskola és a település között, a tanárok a társadalmi élet fontos szereplői. Biatorbágyon pezsgő kulturális élet bontakozott ki. Fontos cél, hogy a különböző érdeklődésű emberek mind megtalálhassák itt, ami számukra értékes. „Emellett nagyon lényeges az is, hogy mindenki tegye bele a város életébe, amire képes. Sok minden megváltozott, Biatorbágy ma központi szerepet tölt be a térségben, egy sokak számára vonzó város lett, ahol jó élni, közösségen lenni.”

Trautwein Éva  
Fotó: Lambert Attila

## Kapuk, nyíljatok meg!...

*Nyílt hétvége a győri szemináriumban*

**Február utolsó hétfégéjén a győri papnevelő intézet megnyitotta kapuit az érdeklődő fiatalok előtt, akiknek lehetőségeük volt néhány nap erejéig közelebbről is megismerniük a kispapok életét, mindennapjait.**

A győri szeminárium tizenegy fiatalt látott vendégül egy hétvégére, aik érdeklődnek a papi hivatás iránt, és kíváncsiak annak miértére, titkaira; a szeminárium minden napjaira.

A fiatalok február 24-én, péntek délután érkeztek, majd a kispapok vezetésével keresztúti áhítaton vettek részt a székesegyházban.

Ezt követően Pápai Lajos nyugalmazott megyéspüspök mutatott be szentmisét. Az este vacsorával folytatódott, a nap pedig közös kompletóriummal (befejező imaóraval) záródott.

Másnap reggel a kápolnában közös zsolozsmázással kezdődött a nap. Az érdeklődőknek lehetőségeük volt kötetlen beszélgetés keretében megismerkedni a hatodéves diákónusokkal, feltehetették a hivatással, a kispapi évekkel és a ház életével kapcsolatos kérdéseiket.

Ezután a kápolnában – a szeminárium napirendnek megfelelően – napközi imaórára került sor.

Ebéd után megtekinthették a Boldog Apor Vilmos-emlékiállítást, a Püspökvár-toronykilátót, valamint a székesegyházat és kincstárát.

Az esti szentmíse és a hagyományos Szűzanya-köszöntő után a nap kötetlen beszélgetéssel zártult.



A szervezők bíznak abban, hogy a hétvége folyamán a fiatalok a közös program során közelebb kerültek az Istenhez és az Egyházhhoz, valamint remélik, hogy néhányukban megerősödött a papi hivatás érzése.

Imádkozzunk új papi hivatásokért, hiszen „az aratnivaló sok, de a munkás kevés”!

**Forrás: Győri Egyházmegye  
Fotó: Brenner János  
Hittudományi Főiskola**

## Jézus megszólít

*Papi és szerzesi hivatásokért imádkoztak  
Palánki Ferenc püspökkel Rakamazon*

**A rakamazi Szent István király-tempomban papi és szerzesi hivatásokért fohászkodtak a Szent László Imaszövetség tagjai Palánki Ferenc debrecen-nagyegyházi megyéspüspökkel, a polgári esperesi kerület papjaival és híveivel együtt március 2-án, elsőcsütörtökön.**

Számos helyen és formában próbáljuk, próbáljuk megválaszolni a kérdést, mi az oka, hogy kevesen választják a papi, szerzesi hivatást. Attól függően, hogy a kérdést milyen oldalról próbáljuk megválaszolni, különböző válaszok születnek. Egyértelmű választ nem

László polgári, Gyerek László egyiki plébánnossal és Halász István káplánnal – együtt imádkozott az imaszövetség szándékára: az egyházmegye papjaiért, valamint papi és szerzesi hivatások születéséért.

A püspök beszédében rámutatott: Jézus megszólítja az embereket. Vannak, akik elhagyják, ami éppen a kezük ügyében van, és követik őt. Vannak, akik ránéznek, csodálkoznak, de visszafordulnak, és beletemetkeznek a hálóval való bajlódásba. Vannak, akik elindulnak Vele, de amikor kemény beszédnek túnik, amit Jézus kíván, visszatérnek előző életükhez. Mennyire különböző emberek voltak az apostolok! Más-más arcvonások, másként kérgek kezek, más családok, más múlt, más tehetség. De egyek abban, hogy Jézus a meghatározó számukra; egyek a megtapasztalásban, hogy Jézus a világ Világossága.

Mennyire különbözők vagyunk mi is! De egyek vagyunk-e abban, hogy megszólított benünket Jézus? Egyek vagyunk-e abban, hogy magunk mögött hagyunk hálóból, bárkát és régi önmagunkat, hogy kövessük őt?

Közöl van a mennyek országa. Jézus felszólítása ma sem némül el. Mindennap újra ott kell hagynunk földhözragadt régi önmagunkat, és nyomába kell szegődnünk.

Gondolhatjuk, hogy Péterről, Andrásról, Jakabról és Jánosról van szó. De egyszer csak rá kell döbbenünk: mi is szereplői vagyunk ennek a történetnek. Abban a pillanatban, amint otthagytuk a magunk hálóját, azonnal rólunk van szó – a mi életünk teljességéről.

Palánki Ferenc debrecen-nagyegyházi megyéspüspök a polgári esperesi kerület híveivel és papjaival – Takács János rakamazi, Maga



**Öröm-hír**

Debrecen-Nyíregyházi Egyházmegye

**Forrás és fotó:  
Debrecen-Nyíregyházi Egyházmegye**

## A teljes igazság maga Krisztus

*Püspökké szentelték Martos Levente Balázst*

(Folytatás az 1. oldalról)

Nagy örööm számomra, hogy hajdani vértanú segéd-püspökünk, Boldog Meszlényi Zoltán emléknapján új püspököt szentelhetünk Martos Levente Balázs professzor úr személyében, akit Szentatyánk, Ferenc pápa főegyházmegyei segédpüspökévé nevezett ki. Külön hálával és szeretettel gondolunk Cserháti Ferenc nyugalmazott segéd-püspök úrra, aki súlyos betegséget és szenvedését az új püspökért ajánlotta fel és lélekben velünk ünnepel.

Az evangélium felolvásása után a Szentlélek segítségét kérő énekkövetkezett. A kinevezésről szóló pápai bulla fizikai valójában még nem érkezett meg Budapestre, ezért Michael Wallace Banach, Ma-

véseinket akadályozzák, megsemmisítik? Akik ránk magunkra, a mi létezésünkre nem mondjanak? – tette fel a kérdést a bíboros.

Jézus követelményének teljesítése mégis lehetséges, de csak a hit alapján. Tehát nekünk is Isten nagyvonalúságában kell részesednünk.

Az ellenségszeretet a hit kifejezése - folytatott Erdő Péter. Nem pusztán érzelgő, moralizáló útmutatás, hanem tanúságtétel arról a meggyőződésünkről, hogy a mi életünk sem ér véget ezen a földön.

Mert ha itt érne véget, akkor bizony az anyagi számítás, az érdek, és minden más, ami a földi életben jó vagy rossz lehet, véglegesen érintené minket. Akkor tényleg nem kockázthatnánk meg azt, hogy az életünk végre a mér-

felhívjuk a figyelmet magára Krisztusra, rányitjuk embertársaink szemét arra, hogy a mi életünk sem végződik a halál, megérezteti velük, hogy él fölöttünk és köztünk a mindenható Isten, aki végtelenül szeret minket, és aki a világban mindenki bátran lehet nagylelkű.

Boldog Meszlényi Zoltán vértanú 1945. december 2-án Esztergomban szentbeszédben mondta el az alábbi szavakat: „Híreket kapunk rablá-sokról, fosztogatásokról, gyilkosságokról. Szeretik ezt könnyen mások számlájára írní, de ne áltassuk magunkat, ezek a bűntettek sok esetben saját testvéreink után kiáltanak! Hallottam már olyan elveteműsgről is, hogy magyar emberek idegen ruhákkal álcázottak magukat, hogy a



gyarország apostoli nunciusa ezen okból kiadott dekréumát ismertették az egybegyűltekkel.

Ezt követően felolvasták a püspöki kinevezésről szóló pápai bulla szövegét. (Keretes írásunkban olvasható – a szerk.)

Erdő Péter bíboros, primás szentbeszédenél elején elmondta: Boldog Meszlényi Zoltán vértanú püspök emléknapja van. Üzenetet és figyelmeztést hordoz, hogy ma szentelhetjük fel Martos Levente Balázszt, akit a Szentatyánk főegyházmegyei új segédpüspökévé nevezett ki.

A mai evangélium az ellenségszeretet parancsával óriási követelményt állít előnk. Ennek ellenére csak hitünk alapján tudunk megfelelni, de ha ezt eszményt követjük, ez hatékony tanúságtétel a világ előtt. Ebben példaképünk Boldog Meszlényi Zoltán. Ez jelöli ki, az utat most szentelendő püspöktestvérünk és mindannyunk számára.

Olyan mértékű nagyvonalasításot kíván tölünk Krisztus, mint amilyen bőkezű Isten szeretete.

Hogyan lehetünk mi ellen-ségszeretők, vagy hogyan lehetünk türelmesek olyan emberekkel szemben, akik – úgy érezzük – a munkánkat, az életünket, a tisztelességes törek-

gyanút eltereljék magukról, s így követték el égbekiáltó gazzetteket... Akkor, amikor a nemzeti szerencsétlenségeknek egyére kellett volna forrasztani minden magyar embert, megindult a lelkiséthézadás, és az emberek egymás ellen koholták a vádakat, feljelentésekkel tettek koholt vádakat, s csak arcpirulással tudom megemlíteni, amit különben mindenjában tudunk, hogy az idegen katonaság vezetői megvetéssel beszéltek rólunk ezek miatt a vádaskodások és árulkodások miatt, mert ilyen alávaló magatartást nemcsak saját népkükben nem ismertek, de más kereszteny népében sem tételeztek fel. Fölösleges mondani, hogy ezek az embereknek szívéből elvonult Krisztus. S lehet-e elkapzni, hogy ezek a tömegek más módon felemelkedhetnek lelkileg anélkü, hogy visszafogadják szívükbe Krisztust?”

Az ellenségszeretet mélyén az örökkélebte vetett bizalmot kívül ott rejlik annak vonzása is, hogy „ugyanaz az érzés legyen bennünk, mint ami Jézus Krisztusban volt.” (vö. Fil 2,5).

A halállal tehát nincs vége mindennek, hanem azután is helye van a jutalomnak és a bűntetésnek egyaránt. Ezért az ellenségszeretetünk, a néha talán észszerűtlennek látszó türelmességek vagy befogadókészségekünk a kereszteny tanúságtételnek is a része. Persze, könnyű mindez kimondani! De egészen más a helyzet, amikor az ember a hétköznapi életben bajlódik, adott esetben hatóságokkal, kollégákkal, olyanokkal, akiknek hiába mondja el, hogy mi lenne a szép és jó, tele vannak rövidlátó önzéssel vagy elvakult gyűlölettel. Ilyen körülmenek között újra és újra saját magunkkal is viaskodunk kell. De ennek a belső küzdelemnek és erőfeszítésnek tanúságtétel az eredménye.

Boldog Zoltán püspök világosan láttá, hogy mit jelent az ellenségszeretet: azért imádkozni, azon fáradozni, hogy a legelveteműbb emberek szívében is felgyulladjon Krisztus igazsága és szeretete, mert ez az irgalom és a boldogság útja az ő számukra is. „Szeretted az igazságot.” – Veritatem diligis – „Te az igaz-



ságot kedveled.” Ezt a püspöki jelmondatot választotta magának Martos Balázs testvéreink.

Kedves szentelendő Testvérem! A szív igazságát tűzted ki célul új szolgálatodban. Az igazság pedig, a teljes igazság maga Krisztus. Az ellenségszeretet útján is ő kell követnünk. Ő pedig még a kereszten is arra kérte az Atyát: „Bocsáss meg nekik, mert nem tudják, mit cselekszenek” (Lk 23,34).

Kérjük a mai szentmisében személydre, szolgálatodra és mindenünk számára Isten bőséges áldását és Boldog Meszlényi Zoltán püspök közbenjáró segítségét! – zárta az beszédét a bíboros.

A homilia után a jelölt ígérettételeivel folytatódott a szertartás. Ezt követően a jelenlők elmagyarázták a mindenek szentelendő fejére a közeljük.

„Eminenciás bíboros úr, nuncius úr, excellenciás érsek és püspök atyák, főtitkerek, papstevérek, diákok, szerzetesek és szerzetesnők, kedves szüleim, testvéreim, családtagaim, igen tisztek polgármester urak, kedves kisapok, kedves barátaim, kedves mindenki!

Köszönöm az Üristennek és mindenüknak, hogy a mai napon együtt ünnepelhetünk!

Szívem szerint egyfajta litániával kezdeném, felsorolva és megszólítva mindenkit, akit életemben mindeddig fontos voltak, előket és holtakat, távolból köszöntőket és most itt együtt imádkozókat, szüleimet és testvéreimet, iskola- és szobatársakat, káplántársakat, tanártársakat, munkatársakat, előljáró társakat, kis túlzással: harcostársakat, és fellegtemen meg újra meg újra: köszönöm, hogy itt vagyok, hálás vagyok, hogy együtt lehetünk.

Úgy gondolom és tapasztalam, hogy az Istenbe és Jézus Krisztusba vetett hit, a közös ünneplés és imádság különleges légiort, bizalmat és békét teremt közöttünk. Hálás vagyok ezért.

Abban a reményben készültem a mai napra, hogy ez az ünneplés Isten országának jelenet szolgálja, ebből a részt különleges módon mindenüknak. Köszönöm, hogy ez így mondott.

Boldog Apor Vilmosról olvashatjuk, hogy édesanya azt mondta neki, két dolog közül



**FERENC PÜSPÖK, ISTEN SZOLGÁINAK SZOLGÁJA** kedvelt fiunknak, Martos Levente Baláznak, a Szombathelyi Egyházmegye papjának, mostanáig a budapesti Központi Szeminárium rektorának, az esztergom-budapesti metropolita egyházi közössége kinevezett segédpüspökének, akit a trebai szék címével tüntettünk ki, üdvözletét és áldását küldi.

Akik a keresztség által Isten fiaivá lesznek, Szentlélekből újjászületnek, és így méltóvá válnak arra, hogy magukban hordozzák a megvilágosító és megerősítő Krisztust mint az örökké élet forrását. Hogy a krisztushívók lelkükben az isteni életnek ezt az üdvösséghozó kegyelmét el ne hanyagolják, azoknak a püspököknek, akik a gondjukra bízott egyházak gyarapodására segédpüspököt kérnek maguknak, szívesen és készségesen teljesítjük kívánságát. Ezért mikor tisztelegendő testvéreink, Erdő Péter, a Római Szent Egyház bíborosa, esztergom-budapesti metropolita érsek a lelkipásztori ügyek nagy sokasága miatt olyan főpapot kértek, aki a püspöki feladatakat megoszthatja, szívesen adtuk ehhez beleegyezésünket. Úgy döntöttünk, hogy téged választunk erre a szolgálatra, kedves Fiunk, hiszen józanságodat, az ügyek intézésében való jártasságodat, lelkipásztori buzgóságodat, különösen a budapesti Központi Szeminárium rektori tisztségének ellátásában bizonyítottad.

Ezek a tulajdonságaid lehetővé teszik számunkra, hogy alkalmasnak tartunk téged ennek a munkának az elvégzésére. Ezért a Püspöki Dikaszterium véleményét elfogadva, apostoli hatalmunkkal élve, kinevezünk téged esztergom-budapesti segédpüspökké, és egyszer mind megadjuk neked a trebai szék címét mindenkit a jogokkal és kötelezettségekkel, amelyek a kánonjog szerint ehhez a hivatalhoz tartoznak. Püspökké szentelésedet illetően szívesen megengedjük, hogy azzal kívül (bármely) katolikus püspöktől elnyer a liturgikus szabályok megtartásával. Előtte azonban szabályosan le kell tenned a hitvallást és a hűségesküt irántunk és utódaink iránt.

Végül bátorítunk, hogy hivatalodat tüzes szívvvel, lélekben és igazságban gyakorold a munkában együttműködve metropolita érsekkel. Bízd rá magadat és tevékenységedet a Boldogságos Szűz Mária gyengéd közbenjárására, hogy eszközölje ki számodra a Szentlélek világosságát az Úrnak és az ó Evangéliumának szorgalmat hirdetéséhez és az Anyaszentegyház szentségeinek minél szentebb ünnepléséhez a nép körében!

Kelt Rómában, a Lateránban, február 3-án, az Úr 2023. évében, pápaságunk tizedik szenttédejében.

Ferenc

Az elmúlt másfél hónap életem különleges időszaka lett.

Köszönöm az első pillanatok bátorító szavait és komoly mellélm állását Michael Wallace Banach nuncius úrnak, Erdő Péter bíboros úrnak, aki az Esztergom-Budapesti Főegyházmegye főpásztoraként, de személyes értelemben is igazi szeretettel fogadott, és az elmúlt hetekben kissé meg is kezdte a szolgálatomba való

beavatást. Vélik együtt eddigi megépüspökömmek, Székely János püspök atyának is köszönöm, hogy a püspökszentelés elsőleges kiszolgáltatói voltak. Köszönöm Veres András püspök atya, korábban szintén megépüspök, a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia elnöke bátorító szavait és jelenlétéit! S

hadd köszönjem meg Mohos Gábor püspök atyának is,

és irgalmas az ő testvéreihez, minden emberhez. Szeretném hagyni és kérni is, hogy töltse be az én szívemet is ezzel a hűséggel és ezzel az irgalommal. S ha kissé ki is nyitom a bibliai szó értelmét, hadd tegyem hozzá: szeretnék hűséges lenni embertársaiból is. Hiszem, hogy a hűség Isten iránt megnyit, megtanít és megerősít erre az emberek iránti szeretet-hűségre is. És ha sikerült valaha is őszintén szeretnem valakit, abban Isten érte is a mai napon.

Az 52. Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus végére hazánkba látogatott Ferenc pápa. Engem ért az a megtiszteltetés, hogy a tolmácsa lehettem. Sokszor kérdeztek tőlem, miről volt szó közöttünk addig, amíg a repülőtérről eljutottunk a Hősök teréig. Bizton állíthatom, erről nem volt szó.



Két „határhelyzetet” szereznék még megemlíteni. Az egyik azzal az egyszerű tényen kapcsolatos, hogy itt kaptam meg a püspökké szentelés ajándékát, a szentély és a hajó határán, ahol most is állok. Templomaink megjelölik a papság és a hívek helyét, de

meredve, kalapját kezében lőgatva. A felirat is ott van, és néha egész a miénk lesz: „Mintha szívemből folyt volna tova, zavaros, bölcs és nagy volt a Duna.”

Nekünk Jézus ígérte meg, hogy aki hisz benne, annak szívéből az írás szava szerint élő víz forrásai fakadnak (vö. Jn 7,38). S akik itt élünk, a Duna partján, olykor elmerenghetünk, beletekintve a nagy folyóba, honnan jött és hová tart az életünk.

Az élet itt, ezen a parton, tele van ajándékkal és tele van reménnyel is, ami a jövőt illeti. Igen, szívesen üldögélnék most vagy később is sokatokkal a nagy folyó partján, figyelve, mit hoz elérők az élet, mit bíz ránk az Isten, és hogyan tehetjük meg érte a magunk feladatát.

Még néhány köszönet. Hálásan köszönöm a liturgiában közreműködők készületét, az asszisztáló növendékpapság figyelmét, a kórusok – a bazilikáé és az egyetemi templomé –, illetve a szkóla odaadó működését. Köszönöm az érseki hivatal dolgozóinak, hogy olyan nagy segítségemre voltak a mai ünnep előkészítésében és lebonyolításában.

Te Deum laudamus – Téged Isten dicsérünk – Téged dicsérlek én is, és kérem, fogyni ne hagy számból a hűség és a dicséret szavát! – zárta beszédét a püspök.

\*

A püspökszentelési liturgián közreműködött a Szent István-bazilika kórusa, az egyetemi Kisboldogasszony-tempalom Don Bosco-énekkara; Virág András Gábor és Újvári Csaba organaművészek, Farkasházi Dávid, Bakonyiné Marton Katalin, Benyus Sándor karnagyok.

Baranyai Béla

Fotó: Lambert Attila



(Folytatás az 1. oldalról)

A szüleim azt mondta: ha már van öt fiúk, mutatni akarnak nekik hús-vér szerzeteseket. Végül ketten lettünk ferences szerzetesek Jób testvéremmel, aki most Szécsényben plébános.

**- Gyerekkorában hogyan teltek a minden napok?**

– A testvéreimmel állandóan beöltözünk valamivel, történeteket játsztottunk el, beleélük magunkat a legváltozatosabb szerepekbe. Előfordult például, hogy postakocsik voltunk, és az asztal tetejéről hajtottuk a lovakat. Szerettünk erdőbe menni. Volt, hogy a húgomat beültettük mint királykisasszonyt egy általunk készített sátorba, és mi voltunk a lovagok, akik megvédítük őt a láthatatlan ellensegédtől. Egyszer véletlenül meg is sértült szegény, persze miattunk, nem az ellenség miatt.

**– Volt valamilyen közös nagyböjtű szokás a családjukban?**

– Mindig tartottak az egyházi ünnepkört és az egyes időszakokhoz tartozó gyakorlatokat. Budapesten laktunk, a Táltos utcai Szent Kereszty templombá jártunk. A szüleim rengeteg eseményt szerzettek ott, ezekbe mi, gyerekek is bekapcsolódtunk, motorjai tudtunk lenni annak a közösségeknek. Ministráltunk, a szkólában énekelünk. Emlékszem például, ahogyan hamvazószerda előtti vasárnap elbúcsúztattuk az alleluját.

**– Hogyan került az esztergomi ferences gimnáziumba?**

– Amikor öt-hat évesen ide jártunk Esztergomba a szent három napot ünnepelni, még itt volt a noviciátház, Balázs atya volt a noviciusmagiszter. Sok novícius volt akkoriban. Nagy hatást tettek rám a szépen ünnepelt liturgiák és Balázs atya beszédei, még akkor is, ha kölyök voltam, és csak rajzolgattam az előadások alatt. Amikor nyolcadikban elérkezett az iskolaválasztás ideje, mindenki a ferences iskolába akartam menni, és egyértelmű volt számomra az is, hogy ide, Esztergomba. Nagyon elveztem a kollégiumot, hamar megharapkoztam az osztálytársaimmal, hiszen már otthon megszoktam a fiúk közeget.

**– Milyen örömet rejtett a kollégiumi élet?**

– Szerintem ebben az életkorban jót tesz egy fiúnak, ha homogén közegben van. Sokkal bátrabban ki tudja fejezni a véleményét, szabadabban tud gondolkodni az élet nagy kérdéseiről. Tizenöt-tizenhat éves koromban, emlékszem, nekem gátlásaim voltak a lányok társaságában. Volt tapasztalatom erről, hiszen tövbőrre is jártam az otthoni nyári hittanás táborokba.

Az iskolában a fiúkkal sokat focitztunk, és gyakran mentünk sétálni a Kis-Duna-partra. Egy barátommal fákat üsztattunk le a stégről, néztük, hogy viszi őket az ár. Az a másfél óra mégsem volt teljesen haszontalan, hiszen közben sokat beszélgettünk számkra izgalmas dolgokról. Gyakran biciklizztunk a hegyekben. A prefektusom – jó

# Örömteli szolgálatban

## Beszélgetés Komáromi Előd ferences szerzetessel



**– A testvére, Jób is ferences lett. Ritka, hogy egy családból ketten is ferences szerzetesek és papok lesznek.**

– Gyakorlatilag egyszerre léptünk be a rendbe. Ó akkor jelentkezett, amikor én novicius voltam. Négy évet Rómában töltött, egy hivatásításra hármasban haladt az életünk, levelezünk, de nem győzködtük egymást. Ajánlotta nekem a római házat, hogy megbizonyosodjam arról, tényleg a szerzetesség-e az én utam, de mondtam neki, hogy ezt már eldöntöttem. Jób a harmadik gyerek a családban, én az ötödik, de érdekes, hogy már gyerekkorban is Jób-bal voltam a legjobb kapcsolatban. Megfigyelem, hogy a nagycsaládokban mindig két-két testvér között jelentkeznek a feszültségek, az egyes a kettesel, a hármas a négyessel veszekszik, és így tovább. A húgommal sokat játszottam és veszekedtem, de minden Jób volt az, akivel a legmélyebben tudtam beszélgetni.

**– A növendékévei alatt mi jelentett kifejezetten erőforrást és örömet?**

– Sokat adott, hogy a renden belül jó barátokra letem. A két legjobb barátom Kárpátján született. Egyed testvérek életének látványa egyre inkább megerősítette bennem, hogy ez az életforma is egy alternatíva, lehet így élni, és a hívást az érettsgégi után még határozottabban éreztem. Jelentkeztem a rendbe, és ez gyakorlatilag azt jelentette, hogy átkötöztem a kollégiumból a noviciátusra, Szécsénybe. Nekem nem volt jelekéven úgy, ahogyan az most gyakorlat. Az atyák ismertek, azt gondolták: ez a mi kutyánk kölyke. Szeptemberben beöltöztek, és megkezdődött a noviciátus. Szécsény után két évet töltöttünk Szegeden, utána pedig Pasarétre kerültünk, ahol folytattam a teológiai tanulmányaimat. Szegeden tettek örökmagadalmat 2006-ban, Pasaréten szenteltek diaconussá és pappá 2008-ban.

A másik kárpátjai születésű barátom, Valér a viski cigánytáborban nőtt fel. Nagy gazdagságnak éltem meg, hogy én, aki Budapesten születtem, Valér révén bekerültettem egy cigánytáborba. A növendékéveink elején ugyanis Majnek Antal püspök atya szólt a magiszteremnek, László atyának, hogy milyen

jó lenne, ha Valér kimenne cigánymisszióba, és kellene mellé még valaki. Természetesen éreztem, hogy vele menjek. Azóta is járok ki hozzájuk. A szeretet, amivel – nyilván Valér miatt – fogadtak, teljesen lenyűgözött. Valér anyukája úgy hív engem, hogy „pulyám”. Megtisztelte, nem volt bagózás, piálás. Ilyen szempontból teljesen meg lehetett bízni bennük, bár nem voltunk szentek.

**– A Kárpátján elők számára mit jelent a minden napban a mostani háborús helyzet? Állandó félelmet és rettegést? Van számukra Laetare-vasárnap, olyan időszak, amikor fellélegezhetnek kicsit?**

– A háború kitörése óta háromszor jártam Kárpátján. Nyáron egy hetet töltöttünk a „bandával” a Dédel-tónál. Öröm volt a találkozás mindenki számára. Néha megemlítettük: az ember el sem hiszi, hogy háború van. November végén, amikor újra ott jártunk, talán ha hat órán át volt áram a nap folyamán, abból is három éjszaka. Örültünk egymásnak. Nem röpködtek fölöttünk bombák, nem éreztük fenyegetet az életünkkel, de nagyon nyomasztó volt, hogy nincs villany. A háború okozta félelem, a rossz érzések ott vannak az emberekben, de talán nemiképp lehet enyhíteni ezeket. A minden napban próbálnak nem folyton a háborúra gondolni, és reménykednek abban, hogy megmarad a béke Kárpátján, mert, hálá ismennék, ott béke van.

**– Az örökmagadalmá és a felszentelése után hogyan alakult az élete?**

– 2008-ban itt, az esztergomi gimnáziumban kaptam egy hetedikes osztályt, végigvittem őket. Aztán Budára, a Margit körútra kerültem jelekötőmagiszterek és házfőnöknek. Hárrom év után átkerültem Pasarére, hasonló feladatkörbe. Jób és Valér éppen akkor volt a Margit körúti házban, amikor én, így sokat tudtunk beszélgetni, tartottuk

hétköznapokban továbbra is békés sziget vagyunk. Mi, felnőttek, jobban látjuk, ami aggódalomra ad okot, a gyerekek szerencsére alapvetően minden gyerekek, most is. Segítenek, hogy ne legyen minden nap irodájában a háború és a többi nehézség. Ők a saját problémáikkal és örömeikkel foglalkoznak. A járvány jobban bezavart az életükbe. A hetedikesek-nyolcadikosok gyakorlatilag végig itt voltak a pandémia idején is, de a felőlő osztályosokat volt, hogy haza kellett küldeni. A fiúk otthon hallanak a szüleikről ezt-azt, és mi is sok minden elmondunk nekik, mert nem baj, ha túllátnak a sokszor csak vélőtől saját gondjainkon. Van attól nagyobb baj, hogy pattanásos valakinek az arca. Tavasszal menekültként az osztályomba került egy fiú Csapról – így találkoznak a fiatalok a valósággal. A korszellem elmebjait sokkal veszélyesebbnek látom. Az interneten keresztül eléri minden a fiúkat, a szabályok ellelénére is: a hetedikesek, a nyolcadikosok és a kilencedikesek például nem használhatnak okostelefont. Óriási kihívást jelent az online világ a párhuzamos élet devianciáival. A genderideológia is kikerülhetetlen, bár a fiúkban van vele szemben egy jó értelemben vett ellenállás. Bennem mégis ott az aggódalom, hogy előbb-utóbb talán sikerül átmossni az agyukat.

**– A házfőnököt milyen örökkékel jár?**

– Mindig nagy közösségen voltam házfőnök, két évig itt, Esztergomban is. Amit örömként éltem meg ebben a szolgálatban, az a támogatás, amivel a nálam idősebb rendtársaim viszonyultak hozzáim. De a fiatalabbaktól is ezt kaptam. Volt bennem izgalom, nem is értettem, mit keresek én ebben a feladatban, hiszen akadt olyan rendtársam is, aki korábban a tanárom, a nevelőm volt. Most én legyek az előljárója?

**– És prefektusként mi mindenben talál örömet?**

– Szeretek kamaszok között lenni, akkor is, ha ez időnként veszedéssel jár. Jó érzés, amikor valaki megtisztel a bizalmával, hozzá fordul a kérdésével. És egyáltalán, jó látni a fejlődést, azt, hogy egy fiú honnan hová jut. A legnagyobb öröm, amikor együtt dolgozhatunk olyan emberekkel, akik korábban az én osztályomban jártak. Atanáz testvérmőd prefektus: lett egy ferences az egykor osztályomból, most lesz a szentelése. Atanáz mellett az osztályfőnök szintén az osztályomban végzett, ahogyan az egyik segédprefektusunk is. Ok ketten házas emberek, most várják az első gyermeküket. A kollegiumban az együttrakás óriási lehetőség arra, hogy az imádságban, a szentségi életben közösséget alkossunk. Szombat esténként sarkan elvégzik a szentgyónásukat. Másnap az ünnepi szentmisére öltönyben jönnek a fiúk, sokan áldoznak. Ezek minden öröök.

**– Mennyire érezhetők itt, a kollégiumban a mostani idők félelmi, feszültségei, nehézségei?**

– A rezsiköltségek ijesztőek. Az oktatás most a kollégiumban zajlik, hogy ne kelljen fütni az iskolaépületet. De a

Vámosy Erzsébet  
Fotó: Merényi Zita

## IMAÓRA

**Kútvölgyi Szűz Mária-engesztélkápolna:** engesztelő virrasztásokat hazánk lelkí megújulásért minden csütörtökön 20 órától pénteken 5 óráig az Oltáriszentség előtt. 22 órakor szentmisse. Cím: Budapest XII., Galgóczy u. 49. (BKK: a Széll Kálmán térről a 128-as buszal a végállomásig, a Regóci István térig.)

**Az Örökimádás-templom** (Budapest IX., Üllői út 75–77.) szentségimádási rendje: hétköznap 8 órától 18 óráig, vasárnap 12 órától 18 óráig. minden csütörtökön a 17 órakor kezdődő imaórán, majd az azt követő szentmisén előre felvett miszeszándékókért imádkoznak. minden hónap első csütörtökén Erdő Péter biboros celebrálásával papi és szerzetesi hivatalokért, a másodikon a templom karitászcsoportjának szándékára, a harmadikon a imáldába elhelyezett szándékókért imádkoznak.

**A Szent István-bazilika Mária-kápolnájában** (Budapest V., Szent István tér 1.) egi kérésre, huszonhat éve minden csütörtökön 20 órától péntek reggel 5 óráig engesztelő imavirrasztást tartunk Magyarország, a magyarság lelkí megújulásáért. 21 órakor minden más atya mutat be szentmisét a két legszentebb Szív szándékára. mindenkit szeretettel várunk! Imádkozunk együtt!

**Elsőponti missziós konferenciabeszédek** a magyar családokhoz a városmajori Jézus Szíve-templomban (Budapest XII., Csaba utca 5.). A 18 órakor kezdődő szentmisék után a kistemplomban beszélgetés az elhangzott homiliáról. mindenkit szeretettel várunk. Bővebb információ: <https://www.varosmajoriplebania.hu/>

**Elváltakért és egyedül maradtakért** mutatnak be szentmisét minden hónap első kedden 17 órakor a budapest-belvárosi Nagyboldogasszony-föplébánia-templomban (Budapest V., Március 15. tér 2.). A szentmise után tematikus beszélgetésre hívják a résztvevőket.

**Szentmisék Mindszenty József biboros boldoggá avatásáért:** április 5., szerda; május 6., szombat; június 6., kedd. A boldoggáavatási szándékra mondott szentmiséket 7 órakor előben közvetítő a budapesti-városmajori Jézus Szíve-templomból a Magyar Katolikus Rádió, az egri bazilikából a Szent István Rádió.

## LELKIGYAKORLAT

**A Szent Gellért Lelkigyakorlatos Házban** (Leányfalu, Móricz Zsigmond út 141.): április 6-án 18 órától 9-én 13 óráig húsvéti lelkigyakorlat Ft. Bakos Rafael karmelita magiszterrel. Május 11-én 18 órától 14-én 13 óráig Ft. Gáspár Attila lelkigyakorlata: „A gyógyító és szabadító Jézus”. Május 26-án 18 órától 29-én 13 óráig pünkösd lelkigyakorlat Ft. Szabó Bertalan domonkos házfőnök atyával. Június 8-án 18 órától 11-én 13 óráig Ft. Kardos Csongor ferences házfőnök atya lelkigyakorlata, Szent Ferencel az istendicséret útján. Elérhetőség: 06/26-383-212, 06/30-466-0749

**Bánatszelidítő.** A halál közelégevel és a gyász fájdalmának terhével küzdöknek, valamint a minden nap veszteségeineken való továbblépéshez szeretnék segítséget nyújtani sorstárcsorponyainkban. Találkozás a Pasaréti Közösségi Ház (Budapest II., Pasaréti út 102.) első emeleti termeiben hétféren szerda délelőtt 10 órától 11.30-ig, a Szent Anna Plébániában (Budapest I., Aranyhal u. 1., a Bathány téren, a templom mögött) alsó hittantermében pedig két-hetente szerda esténként 18 órától 19.30-ig. Időpontok: 2023. március 22. (!); április 12., 26.; május 10., 24. Az együttléteket – segítő sorstárcsorponyai – Tegzes Katalin SA nővér vezeti. mindenkit szeretettel várunk.

**„Mindem vég egy új kezdet”** címmel lelkianapok a Szív Lelkiségi Központban (Tahi, Villasor 7–9. T.: 06/26-387-162.). szeretettel hívjuk és várunk megfontolásra és elcsendesedésre mindenkit, akit megszomorít a gyász, megbénít a veszteség. Időpont: 2023. április 14., péntek 14 órától április 16., vasárnap 14 óráig. Előzetes jelentkezés szükséges a programvezetőnél, Tegzes Katalinnal: tegzesk@hotmail.com, 06/30-462-9272. Hozza magával személyes hónapját, törököt, és jelezze, ha diétát kéri! Megközelítés: Volánbusz, Tahi – Hídfő mh., a Bartók Béla úton felfelé.

**„Ne félj, nem ítélek el!”** címmel lelkigyakorlatot tartanak Győrben április 20–23. között. A szív hangját egy ideig el lehet némitani, és égismedet évtizedekkel át gondosan elterelheted. Jöhet azonban az életedben olyan esemény, krisz, amikor az elfeledettnek hitt trauma felszínre kerül. Várandósság, szülés, vételés, baleset, klimax, gyász, várás esetén elemi erővel tör fel a fájdalom. Van gyógyulás, lehetséges az újrakezdés! Információ: 06/20-823-2201 (Treter Mária)

## NAGYBÖJTI LELKINAP

**A budapest-terézvárosi Avilai Nagy Szent Teréz-templomban** (Budapest VI., Király u. – Nagymező u. sarok) március 17-én, pénteken nagybőjti lelkinapot tartanak. 17.45-től keresztes játarnak, majd a 18.30 órakor kezdődő szentmisén a nagybőjti elmelékedést Martos Levente Balázs esztergom-budapesti segédpüspök vezeti, utána gyóntat. A templomot fűtik. minden érdeklődőt szeretettel várunk!

## HÉTVÉGI IMANAP

**„Légy ott Istennel”** címmel március 31., péntekről április 2., vasárnapig a Sacré Coeur Növérek Forrás Lelkiségi Központjában (Budapest XII., Mese u. 11.) 18–35 év közötti fiataloknak rendeznek hétvégi imanapotat Milánovics Timea RSCJ és más Sacré Coeur-növérek vezetésével. Isteni szokrát, gazdaglásája kimerítetlenül, sokféle hangon szól hozzánk, így mi is sokféle módon válaszolhatunk neki. Kapcsolataba léphetek Istennel a Szentírás szavai, a képzetelem, a tesztem, a zene, a természet vagy a csend segítségével és még sok más módon. Az Egyház nagyon gazdag kincsestrárral rendelkezik, ebből merítünk ezen a hétvégen, hogy a különböző imaformákat megtapasztalva felismerjük, melyek segítenek most közelebb lépni Istenhez, vagy jobban megnyílni számára. A lelkianapotra korlátoltott létszímban tudnak jelentkezéket fogadni. A szervezők elérhetősége e-mailben: [hivatarscj@gmail.com](mailto:hivatarscj@gmail.com)

## ONLINE LELKIGYAKORLAT

**A Pannonhalmi Bencés Főapátság online lelkigyakorlat-sorozatot** hirdet április 18. és május 28. között olyan 18 és 35 év közötti egyedülálló férfiaknak, akik keresik Istenet és a saját útjukat, akitet foglalkoztat a szerzetesi élet vagy a papi szolgálat lehetősége, de még nem hozták meg a döntést, hogy milyen élethivatal mellett kötelezzék el magukat. A lelkigyakorlat hat online, kedd esténként (19.30-tól 21 óráig) megtartott alkalomból áll: április 18.,

25., május 2., 9., 16. és 23. Az online alkalmakat május 26–28. között – pünkösd hétfégjén – személyes találkozással szeretnék el-melvénien a Pannonhalmi Főapátságban. Azok jelentkezését várják, akik vállálják, hogy az összes online közös estébe bekapcsolódnak. A jelentkezési határidő április 10. Kérdez esetén a [hivatas@osb.hu](mailto:hivatas@osb.hu) e-mail-címre lehet írni.

## SZENT RITA-NAGYKILENCED

**A budapesti Szent Rita-templomban** (Budapest VIII., Kun utca 5.) lelkigyakorlat-sorozattal készülnek a szent május 22-ei ünnepére. Szent Rita 15 éven át viselte homlokán Jézus tóviskózorújának egy sebét, ezért tisztelet 15 héten keresztül minden csütörtökön (nagycsütörtök kivételével) imádsággal fordulnak a lehetetlen szentmisére. A Nagykilenced mottójára: „Az Egyház mi van, mindenjában” (Ferenc pápa). A lelkigyakorlat idén több atya vezeti: Kránicz Mihály tanszékvezető, teológiai tanár: Héray András FSO egyetemi lelkész; Szederkényi Károly esperes, plébános; Tóth Kálmán plébános. Az első alkalom: február 2. mindenkit szeretettel várunk. A szentmisék előben is követhetők, illetve visszanézhetők a [www.szentritatemplom.hu](http://www.szentritatemplom.hu) oldalon. A nap költségeire adományokat köszönhetnek fogadnak a helyszínen.

## MINDSZENTY-KILENCED

**A budapest-belvárosi Nagyboldogasszony-föplébániai** működő Robert Schuman Imakör és a bécsei Collegium Pazmanyumhoz kötődő Mindszenty József Imakör tagjai nagykilencedet kezdenek nemzeti ünnepükön, március 15-én Európa és a világ békéjéért. A kezdeményezést Varga János, a Collegium Pazmanyum rektora külde meg számunkra. A kilencszéhez csatlakozók meglehetősen meghismerhetik Mindszenty biboros szellemlét és telki örökségét, valamint közbenjárására köthetik mindeneket, aki felelősséget vállalna a béké ügyéért a politikában, a közéletben és az egyházi életben. Jelentkezni a [robertschumanimakor@gmail.com](mailto:robertschumanimakor@gmail.com) e-mail-címen lehet március 12., vasárnap éjfélig. A közös imában havonta online is részt lehet venni. További információ kérhető Taczmánn Andréától, az [andrea.taczman@gmail.com](mailto:andrea.taczman@gmail.com) címre.

## IMALÁNC

**Március 25-én, Gyümölcsolt Boldogasszony napján** a Keresztény Értelmiségek Szövetsége (KÉSZ), imálandóit indít a békéért, folyamatos imádsággal szombaton reggel 8 és este 6 óra között, a Szűzanya közbenjárását kérve a megtérésért és a békéért. Szeretettel hívják a KÉSZ-csoportokat, a KÉSZ társzervezeteit és minden imádkozót, akit vállálják, hogy egy-egy órában elímezőkön száz Üdvözletet. Az imádság egyénileg vagy közösségi tapasztalt házaspárokkal; március 29., Gyermekeinek a csabítókápolosoknak belül – kicskóportos feldolgozás; április 5., Ünnepék, szimbólumok – Héray András egyetemi lelkész. Az elvégzett kurzusról igazolást adnak.

## TEREMTÉSVÉDELMI KERESZTÚT

**Nagybőjt utolsó szombatján,** április 1-jén teremtésvédelmi kereszutat tartanak Ravazd és Pannonhalma között Hortobágyi Círral főpap vezetésével, a Pannonhalma Területi Apátság szervezésében. Gyülekező 10 órától a ravazdi Szent Márton-templomnál, ahonnan minden résztvevőt bevitrálva, közös imádság után indulnak útnak, majd a pannonhalmai Szent Márton-bazilikára érkeznek meg. A tervezett útvonal kilenc kilométer hosszú, szintkülönbsége 140 méter, időtartama 3,5–4 óra. A szervezők kérik, hogy minden érdeklődő jelezze részvételét szándékát az [5f@osb.hu](mailto:5f@osb.hu) e-mail-címre.

## KONFERENCIA

**„Irgalmad az egekig ér”** címmel Országos Irgalmasság Konferenciát rendeznek a budai Szent Imre-templomban (Budapest XI., Villányi út 15.), április 15-én, szombaton 9–16 óra között. A konferencián tanúságot tesznek többek között a szociális testvérek és a veresegyházi Boldog Brenner János férjekről tagjai: 12 órakor Mohos Gábor püspök celebrálja a szentmisét, a 15 órakor kezdődő szentségimádást Kemenes Gábor atya vezeti. Kapcsolat, információ: Szalkiczi Örs plébános nevében Csillag Éva (06/30-232-4845), Csillag Péter (06/30-201-1073), [csillagevamaria@gmail.com](mailto:csillagevamaria@gmail.com) mindenkit szeretettel várunk.

**HÍTELETI CSOPORT KÁRPÁTALJAIKNAK** A Kárpátlájáról érkezett katolikus hívek számára hitéleti csoport alakul a budapest-pasaréti Páduai Szent Antal Plébániában (Budapest II., Pasaréti út 137.). A hittantermet a templom jobb oldalán lévő portá felől lehet megközelíteni. A cél az, hogy a csoport segítsen az új életkörülmenyek között megtalálni az Egyházhoz tartozás erősebb szálait, és tagjai egymásnak is támászt nyújthatnak jelellegyelőkörükkel hittel való megélésében. A csoport Lényel Donát ferences atya vezeti, aki maga is majd egy évtizeden át volt a nagyszöliszi ferences missziós tagja. Időpont: minden hónap 4. csütörtökön, 19.30 órától. A jelentkezéket a [pasablep@gmail.com](mailto:pasablep@gmail.com) címén várják.

## HÁLAADÓ SZENTMISE

**Brückner József atya** (1894–1973) péládai papi életére emlékezve, vártnála 50. évföldjén, hálaadó szentmisét mutatnak be Budapesten, az Egyetemi Kisboldogasszony-templomban (Budapest V., Papnövelde u. 8.) március 25-én, szombaton, Gyümölcsolt Boldogasszony ünnepén, 18 órakor. Szeretettel várják a koncelebráló atyákat és a világi híveket egyaránt. A szentmise után megemlékezést tartanak a szemináriumban.

## ELŐADÁS-SOROZAT

**A Szent Margit-templom** felszentelésének 90. évföldjére alkalmából előadás-sorozatot tartanak a Szent Margit-templomban (Budapest XIII., Szent Margit téz 1.). Időpontok: 2023. április 20., május 4., június 1., szeptember 7., október 5., november 2., decembér 7. A felnőtteknek szóló lelkiesek közötti témájára: Parancsok szeretettelből – A tizparancsolatról a 21. században. 18 órakor szentmisé két szín alatti áldozással, 19.30-tól szentségimádás orgonaimprovizációkkal. A szentmisés és a tanítás Monostori László esperes, plébániai kormányzó tartja. Bővebb információ: <https://margitos.hu>

## SZABADEGYETEM

**A budapesti Sapientia Szeretesi Hittudományi Főiskolában** (Budapest V., Piarista köz 1.) a szabadegyetemi előadások következő alkalmán, március 23-án, csütörtökön 19–20.15 óra között „Tér, forma, gyülekezet” témában tart előadást Fehérváry Örs János

OSB rektor és Hartmann Gergely építész. minden érdeklődőt szeretettel várunk.

## EMLÉKKONFERENCIÁ

**Nemeshegyi Páter SJ születésének 100. évfordulójára alkalmából** „Nemeshegyi 100” címmel emlékkonferenciát rendeznek Budapesten, a Párbeszéd Házában (Budapest VIII., Horászky u. 20.) március 25-én, szombaton 10 órától. előadók lesznek többek között: Görög Tibor teológus; Fehérváry János OSB, a Sapientia Szeretesi Hittudományi Főiskola rektora; Páncz-Forintos Dóra, a SOTE oktatója. A részletes program elérhető a <https://jezsuita.hu> oldalon. Az eseményen történő részvétel és a vendéglátás térítéssel, azonban a belépéshez előzetes regisztráció szükséges a <https://ffja.hu> oldalon. A nap költségeire adományokat köszönhet fogaadnak a helyszínen.

## JEGYESISKOLA

**Hatalmas keresztyén jegyesiskola** indul februárban a budapesti egyetemi lelkészesség szervezésében, a Magyar Szentek templomban (Budapest XI. Magyar tudósok körútja 1.). Jelentkezés e-mailben: [egylekbp@gmail.com](mailto:egylekbp@gmail.com), Héray András egyetemi lelkész. Kezdés 19 órakor, a következő napokon és témákban: március 22., A házasság minden napjai – kicskóportos feldolgozás tapasztalt házaspárokkal; március 29., Gyermekeinek a csabítókápolosoknak belül – kicskóportos feldolgozás; április 5., Ünnepék, szimbólumok – Héray András egyetemi lelkész. Az elvégzett kurzusról igazolást adnak a helyszínen

# Érmek és szentképek

*Interjú Balázs Krisztián tornász olimpikonnal*

(Folytatás az 1. oldalról)

**- Honnan származik a családja?**

A szüleim Erdélyből jöttek át Magyarországra még a születésem előtt. Édesanyám marosvásárhelyi, édesapám korondi. A húgommal mi már itt születtünk Budapesten, de a rokonaink, nagymamám, a keresztszüleim, az unokatestvéreim most is Erdélyben élnek. Igyekszünk gyakran meglátogatni őket, és az ünnepet együtt tölteni velük. Büszke vagyok arra, hogy székelvér csörgedezi az ereimben, ez sokszor erőt ad nekem a hétköznapokban.

**- A hitét a szüleinek köszönheti?**

A szüleim a hitre neveltek bennünket a húgommal, vasárnaponként már kiskorunktól kezdve mentünk a templomba. Bérmálkoztam, rendszeresen járok misére a tiszti-selőtelepi Magyarok Nagyasszonya-templomban. Varga Miklós Péter atya a plébános nálunk, szoros a kapcsolatunk. A sportban is sokszor segített, támogatott lelkileg, amikor szükségem volt rá. Most is járok hozzá hittarra, és ha egy-egy verseny miatt úgy alakul, hogy lemaradok a hittanóról, akkor minden felajánlja, hogy elmondja nekem, amit a többieknek tanított. Ha kérdés merül fel bennem a hitemmel kapcsolatban, minden megkereshetem Péter atyát. Versenyek előtt misét mondat értem, és az egész templomi közösséggel együtt imádkozik értem. Kírandulásokra, ifjúsági találkozóra is járunk. Nagyon hálás vagyok azért, hogy ebbe az egyházközösségbe tartozhatok.

**- Ifjúsági közösség is van a plébániájukon?**



Sajnos nagyon kevés nálunk az én korosztályomhoz tartozó fiatal. Még keresem, hol és milyen ifjúsági közösségezhet csatlakozhatnánk.

**- A sok edzés és az egyetemi tanulmányai mellett hogyan fér bele az idejébe a vallás?**

Ami igazán fontos, arra szerintem minden talál időt az ember. Számonra nagyon fontos a hitem.

**- Nagyon fegyelmezettnek tűnik a magánéletében is. Ez a sportnak köszönhető?**

Elég feszített tempóban élek, reggel nyolckor indulok el otthonról, és este hét után érek haza, heti harminc órát

edzek. A maradék időmet nagyon tudatosan kell beosztanom, hogy jusson a családra, a tanulásra és pihenésre is. A barátaim is a tornászok közül kerülnek ki, hiszen velek töltöm szinte az egész napomat.

**- Mikor jöttek az első sport-sikerek?**

Viszonylag későn kezdtem a tornát, nyolcévesen, de már néhány hónap után áttettek a kezdetből a haladó csapatba, majd nem sokkal később újra szintet léptem. Ez fontos jelzés volt, amiből érezni lehetett, hogy helyem van ebben a sportágban. Az első igazi eredményem az volt, hogy 2018-ban kijutottam az

ifjúsági olimpiára, egyedüli magyar kírt szerezve kvótát. Az olimpiáról egy arany, egy ezüst és egy bronzéremmel tértem hazára.

**- Meséljen az olimpiáról! Milyen érzés volt tizenhat évesen kijutni, és magyar színekben versenyezni, a hazáját képviselni?**

A sikerek ellenére nagyon nehéz időszakként éltem meg ezt. A túlerheléstől eltörött a bokám, és törött csonttal csináltam végig az olimpiát. Fáradásos törés volt, már hetekkel korábban éreztem, hogy valami nincs rendben a bokámmal. Argentínában aztán épp a verseny előtt odáig fajult a dolog, hogy nem nagyon tudtam lábra állni. A kvalifikáción úgy mutattam be a gyakorlatom, hogy ki kellett hagynom a bemelegítést. Ennek ellenére bekerültem a talajdöntőbe. Ami ott történt, az hatalmas ajándék volt a Jóistentől: annyi fájdalom és küszködés árán végül ezüstérmet tudtam szerezni. A mai napig érzem a bokámban a fájdalmat, azóta sem jött helyre teljesen, de akkor, ott tudtam, hogy azokon a pillanatokon múlik sok évi munkám, és képes voltam arra, hogy a fájdalom helyett a gyakorlatra koncentráljak.

**- Melyik a kedvenc szere?**

Korlátlan és nyújtón vannak szép sikereim, bár minden a hat szeren tornázom. Nyújtón vagyok ifjúsági Európa-bajnok, többszörös világkupaérmes és junior világkajnoki harmadik helyezett.

**- A szülei el tudják kísérni a nagyobb versenyekre?**

Argentínába, az ifjúsági olimpiára a szüleim is eljöttek. Egy egyházi kapcsolatnak kö-

szönhetően tudtak kiutazni velem a versenyre.

**- Fontos Önnek, hogy ott legyenek a döntő fontosságú versenyeken?**

Örülök, ha ott vannak, de a verseny alatt csak a feladatra koncentrálok. Utána persze elmegyünk ünnepelni, beülünk valahová, sétálunk egyet, átbeszéljük a történeteket.

**- Szokott imádkozni a versenyek előtt?**

Minden verseny előtt imádkozom, ez nagyon fontos nekem. Nem elég, ha fizikálisan a legjobb állapotban vagyok, lelkileg is Isten kezébe helyezem magam a nagy erőpróbá előtt.

**- A tavalyi év volt az első, amikor már felnőttként versenyzett, és elindult a világ-bajnokságban is. Mit jelentett átlépni az ifjúsági versenyzők közül a felnőttek mezőnyébe?**

A tavalyi versenyszézonom szerencsére nagyon jó sikerült, életemben először indulhattam felnőtt világkajnokságon. Húszévesen a felnőttmezőnyben, igazi klasszikusok között is sikerült megszerezni egyéniben a tizenötödik helyet. Az Európa-bajnokságon csapatban a hatodik helyen végeztünk, és két világkupaémet is szereztem a tavalyi évben.

**- Kik azok a tanárai, edzői, akiknek a leginkább hálás?**

Mindenekelőtt a családom végétlen támogatásáról és türelméért tartozom hálával, és nagyon sokat köszönhetek az edzőmnak, Nagy Zoltánnak, aki kezdetektől fogva foglalkozik velem. Határas élmény, amikor koráb-

bi példaképeimmel kerülök össze egy-egy versenyen. Tavaly például David Belyavskiy volt az egyik versenytársam, az orosz tornász, akinek a teljesítményét hosszú éveken át csak a televízió képernyőjén keresztül csodálhattam.

**- Mik a tervez a közeljövőben?**

A legfontosabb tervem, amire tizennégy éve készülök, hogy jövőre kijussak a párizsi olimpiára.

**- Meddig szeretné folytatni a sportpályafutását? És hogyan képzeli el az életét azután?**

Egyelőre nincs elképzelt sem arról, hogy mihez kezdek majd a sportkarrierem után. Ameddig csak lehet, versenyezni szeretnék. Nem gondolkodom nagy távlatokban, minden a következő feladatra koncentrálok.

**- Mit gondol, a szorgalom vagy a tehetség fontosabb a versenysportban?**

A tehetség önmagában nagyon kevés, szorgalom nélküli semmit sem ér. Sok olyan versenyzőt láttam, aki talán kevésbé voltak tehetségesek, de mert nagyon kitartóak, az évek végül őket igazolták. A tornában persze számlálni kell a sérülésekkel, egy rossz modulat, és akár egy pillanat alatt véget érhet az ember hosszú évek alatt felépített karrierje. Nekünk minden nap száztizszázalékkal kell beleünnünk az edzésekbe. A fizikai adottságaimat, a tehetségemet és a szorgalmamat továbbra is igyekszem úgy ötvözni, hogy elérhessem a megállmodott sikereket, és mindenhez Isten segítségét kérém.

**Bencze Zsuzsanna**  
**Fotó: Lambert Attila**

## Én, én, én

**S**okan ismerik a keleti keresztenység szentképeit, az ikonokat. Mivel e festmények elkészítésének megihatározott szabályai vannak, érthető, hogy az évszázadok alatt kialakult típusai is rögzültek. E főbb variációk közé tartozik a hodigitria, azaz útmutató ikon, melyen Mária, Isten anyja az öleben ülő gyermek Jézusra mutat. A Megváltó a jobb kezét áldásra emeli, míg baljában legtöbbször egy tekercset tart. Ezt a széles körben elterjedt ábrázolást sokan elemeztek már értő szemmel, feltávra mély teológiai üzenetét. Ám e kép akkor is sokat mondhat a mai embernek, ha már csak profán szemmel képes látni egy szakrális alkotást, ha csak annyi ideje van, hogy éppen vessen rá egy pillantást: Mária, a szülő, a felnőtt, az ábrázolás szerinti nagyobb alak a nála kisebbre, a gyermekre mutat.

Az ikonok alkotóról – ritka kivételektől eltekintve – általában semmit sem tudunk. Az ikonfestés maga is az elmélkedés egyik forma, vagyis a végeredmény a fontos, az, hogy ki hozta létre, tulajdonképpen lényegélen. Az alkotó mintegy feloldódik abban, amit alkotott, a festő személye elhalványul amögött, akit lefestet. A modern kor művészére egészen más a jellemző. Bárhogyan került is az alkotása, első dolga, hogy ellássa a kézjegyével. A Mű szerző nélkül című film-

ben az NDK kultúrpolitikusa a nyugati művészettel becsmérelve mondja, ott semmi másról nem szól az élet, csak az egyénről: Ich, ich, ich. Egy kapitalista, imperialista szolgálatban álló művész minden alkotása merő hi-valkodás. Persze jól tudjuk, hogy a történelem szemétdombjára került kommunizmus számára csak a tömegben feloldódott egyén volt elfogadható. Ám ha valaki láttá Gerhard Richter kiállítását a Magyar Nemzeti Galériában – a filmbeli festőt róla mintázták – e fenti sommás ítéletet valószínűleg árnyalni fogja. Ugyanakkor az biztos, hogy a napjainkban létrehozott műveknél – még ha csak rejteve is – az alkotó személye, az individuum áll a középpontban.

Egy neves amerikai pszichiáter néhány évevel ezelőtt az internet nyilvánossága előtt beszélt arról a jelenségről, hogy a mai fiatalokkal mindenki azt akarja elhitetni, mennyire különlegesek és egyediek. Aztán jön az élet, a munka világa, és vele együtt a hatalmas csalódás: kiderül, hogy a legtöbbük, a legtöbbük bizony szürke és átlagos. Ám ha más-hol nem, a közösségi médiában mégiscsak lehetünk olyanok, aminyenek lenni szeretnék, akár még érdekesek is. A Facebook, a Twitter, az Instagram az önkifejezés sajátos terepe lett. Bár a festők máskor is készítettek önarcképet, és olyan is akadt, aki saját magát fény-

képezte le, a napjainkban látható selfie-áradat minden képzeletet felülmúl: Én és a macskám, én és a reggelim, én és az új műkörmőm, én, amint éppen valami mások számára teljesen érdekelten dolgot csinálok... Én, én, én.

Emma Donoghue A rokonminket című regényében jegyzi meg az egyik szereplő: semmi sem jellemzhetné jobban körünk emberét a selfie-nél, amely a nárciszitikus magamutogatás körüljötte. Nem csak az a baj ezekkel, hogy saját magunkat helyezzük a középpontba; egy selfie általában nem is ábrázol, csak a külsőket, a felszínt, célja pedig inkább csak annyi, hogy egy pillanatra ránk figyeljenek. Érdekes nagybőjtű fogadalom lenne, hogy a negyven nap alatt nem posztolunk semmit. Főleg nem magunkról.

Sokféle hodigitria, azaz útmutató ikon létezik. Néhány ábrázoláson az Istenszülő, miközben Fiára mutat, egyenesen ránk, az ikon szemlélőire néz. Azt üznenek nekünk: „Ó hallgassátok és őt kövessétek! „Tegyetek meg minden, amit mond!” A gyermek Jé-



zus pedig Mária tekint, így az ő pillantását követve egy sajátos, körbeérő figyelemnek leszünk a részei. Már senki sem önmagára, hanem a másikra néz.

Te, te, te.

**Baranyaai Béla**

## HÍREK KÉPEKBEN



• Teremtésvédelemről szóló konferenciát rendezett február 22-én Budapesten a Katolikus Pedagógiai Intézet (KaPI). A konferencia előadásainak középpontjában is a megtérés állt. A Katolikus Pedagógiai Intézet teremtésvédelmi munkacsoportja bízik benne, hogy a szakmai nap egy hosszabb távú stratégia első lépése volt, amely által sikerül minél szélesebb körben terjeszteni, meg-honosítani a program során bemutatott szemléletet.

• Élre tört a Pázmány BTK a hazai bölcsészet- és Társadalomtudományi karok között. Soha ennyien nem jelentkeztek még a Pázmány Péter Katolikus Egyetem Bölcsészeti- és Társadalomtudományi Karára (PPKE BTK), mint a nemrég megjelent adatok szerint a 2023-as általános felvételi eljárás során. Ez hatalmas, közel 35 százalékos növekedést jelent a jelentkezések, és több mint 80 százalékos növekedést az érdeklődők számát illetően.



**IRÁNY A PÁZMÁNY!**



• Március 4-én, szombaton Pálosszentkútra zarándokolt a százéves budai ciszterci Szent Imre-plébánia közössége, hogy Balla Barnabás pálos szerzetes vendégváró szerepével kísérve és gondolataival feltöltve egy teljes értékű napot töltön a kegyhelyen. A délelőtt folyamán egykor lelkipásztoruk, Olofsson Placid gondolatai nyomán jártak keresztutat, délután Szkaliczki Örs OCist plébános és Huszár Lőrinc OCist káplán vezetésével szentmisén vettek részt.

## Bűnbánat és újjáteremtés

Érseki szentmise  
a veszprémi büntetés-végrehajtási intézetben

Udvardy György érsek mutatott be szentmisét március 10-én, pénteken délelőtt a Veszprém Megyei Büntetés-végrehajtási Intézet Isteni Irgalmasság-kápolnájában.

Nagybőjtként vagyunk. Az Egyház húsvétra készít fel bennünket, hogy méltó módon tudunk ünnepelni a feltámadást, az újjáteremtést, Isten szabadságát. Ennek keretében bűnbánatra indít bennünket. Rászorulunk mindenkorra – mondta a szentmisse elején a főpásztor.

Jézus Krisztust nem általában az emberiség bűne ölte meg, nem általában az ember, hanem nagyon konkrét emberek, konkrét bűnököt elkövetve, mint mi. De Isten odaküldi az Ő fiát. Mert gyengeségünkben, betegségünkben, bűneinkben is szeret minket – mondta Udvardy György érsek.

Semmi más nem tud gyógyítani bennünket, csak az, ha valaki szeret. Csak a bátor szeretet tud életben tartani – szögezte le a szónok.

Nem az vagyok, aki a bűn elkövetésekor voltam, indulattal, dühvel, bűnnel. Isten újjá teremt. Ez egy út – folytatta a veszprémi főpásztor. Nyilvánvalóan ez nem egyszerű senkinek. mindenki a maga útját is járja itt, az intézetben, de ezen az úton lehet növekedni. Szántó Attila diákónus testvérem és az atyák (akik bejárnak szentmisét tartani) ebben szereznének segíteni. Élni kell ezzel a lehetőséggel. Isten gyógyítani akar, Isten szabaddá akar tenni, Isten megbocsátja a bűnt, és Isten saját elrontott élettörténetemet javamra tudja fordítani (...) Ezt hinni kell” – mondta a főpásztor, majd Szent Ágostont idézve arra hívta fel a figyelmet, hogy „Isten, aki megeremett téged, nélküled nem fog üdvözíteni téged.”

Udvardy György egy személyes, fiatalkori emlékét is megosztotta a jelenlévőkkel: az érettsgégi vizsga után haza kellett utaznia, mert

a kollégiumban nem lehetett maradni, de nem tudott eljutni a szüleihez, az éjszakát Lászlón, a vasútállomáson kellett töltenie; csak reggel ment tovább vonat. Néhányan maradtak. Egy idősszínű leült a közelében, és elkezdtek beszélgetni. Az asszony elárulta, hogy azért utazott ide az ország távoli részéből, mert a fia a váci börtönben van, és eljött, hogy meglátogassa. A következőket mondta: A fiam elrontotta az életét. Tökkretette a kapcsolatait a testvérekkel, a családjával, mindenivel. Senkije nem maradt, de én, az anyja még vagyok számára, és én szeretem, ezért jöttet látogatni.

Minden, ami a szeretetből fakad, az életre vezet. Egy életre megjegyezem, talán ilyen



hosszú időtávlatból mondhatom is – fogalmazzott az érsek. – A szeretet tud bennünket életben tartani.

A szentmisse végén a főpásztor arra biztatta a jelenlévőket, hogy minél többen éljenek a Nagybőjti bűnbánat kegyelmével. „Aldozatvállalással, könyörgéssel és jó cselekedetekkel fejezzük ki Isten iránti szeretetüket.”

Forrás és fotó: Veszprémi Főegyházmegye

Higgy! Remélj! Szeress! bibliai mottójú evangelizációs előadás-sorozatát kezde meg Nick Vujicic a Papp László Sportrénaiban március 11-én. A karok és lábak nélkül született, Amerikában élő nemzetközi hírű motivációs tréner negyedszer látogatott hazánkba. Március 13-án, lapzártánkkor szintén a Sportarénában tartott előadást diákok számára, majd egyetemisták előtt beszélt a Nemzeti Közszolgálati Egyetemen.

mostani látogatásakor elmondta: hazánkban és Lengyelországban is szeretné forgatni, többek között az oroszukrán háború elől menekülők befogadásáról.

Nick megházasodott, jelenleg Texasban él feleségével és négy gyermekével. Kivételes erejű evangelizációt 78 országban sok tízmillió ember hallhatta már.

A március 11-i budapesti előadásán és az ahhoz kapcsolódó sajtótájékoztatón elmondta: rendszeressé kívánja tenni a magyarokkal való kapcsolatát, akiket nagyon szeret, tervez szerint a következő tíz esztendőben minden évben hazánkba látogat, s egy alkalommal a családját is szeretné elhozni Magyarországra.

Megvallotta, hogy az Úr „noszogatására”, többszöri hívására válaszolva, feleségével teljes egyetértésben négy saját gyermekük mellé készülnek örökbefogadni egy ötödiket, s az ehhez szükséges hivatalos folymatot idén el is indítják.

Nick Vujicic többször és nyomatékosan kifejtette, hogy a látogatásai során egyre jobban megszerette Magyarországot, a magyarokat barátainak tartja, melléjük áll. A világíró motivációs tréner március 11-ét a magyar Parlamentben kezde, Budapesti tartózkodása idején többször találkozik Orbán Viktor miniszterelnökkel és Novák Katalin köztársasági elnökkel, akinek meghívására szertelegeneket, utána pedig László

konkrét, bibliai alapú, a mai világ kihívásait figyelembe vevő, saját evangelizációs team-je által kidolgozott programját tananyagát kívánja felajánlani hazánk számára.

Meggyőződése szerint Magyarországnak jelentős szerepe van Isten tervében a mai,

Viktor, a rendezvényt szervező Ez az a nap! alapító-vezetője felkonferálta az előadót, akit állva, tapossal fogadott a tizenkétezres tömeg.

Az evangelizáció közös imával kezdődött, ezt követően Nick Vujicic a kivetítőkön is látható fényképeken bemutatta a családját. Mint mondta, a hit után a család a legfontosabb az életben, a már említett örökbefogadással kapcsolatban a magyarok imáját kérte.

Házasságáról elmondta: minden hónapban megkérdezi a feleségét, hogy mi az, amit a kapcsolatukban az elmúlt időszakban rosszul tett, s a tövábbiakban ne tegyen; mi az, amit nem tett meg, s a felesége szeretné,

megtegye; s mi az, amit jól csinál és azt csak folytatnia kell.

Hozzájöttem értelme, hogy Isten keze és lába legyen, hogy valaki másnak megmutathassam a szeretetet” – mondta evangelizációjában.

Előadásában őszintén beszélt arról, hogy „utálta Istent”, majd arról, hogy a különféle vallásokban nem találhat igazságára, s arról is, hogy „meglehet, éppen nem értünk meg minden a Bibliából, de tudjuk, hogy Isten szeret, az összetört, a bűnös embert

gyógyítja, ezért ne a kifogásokat keressük, hanem azt, amit az Igéből megértünk, s azt te-

gyük is.”

Nick megvallotta, hogy ne-

héz éveken van túl, soka-

csapták, elárulták őt, depre-

szírással is vált, de az Úr eljött

höz, és felemezte őt egy

lelkigondozó által 2019-ben.

Azt üzneni: „a ma szépsége

az, hogy ember vagy”, még ha

éppen összetört is ez az em-

ber, hiszen ha engedjük, Jé-

zos jön és begyógyítja a sebeket. Isten szent, s az ő szent törvénye, igazsága hatalmas, alázatra tanít: még az ellenségeink is meg kell bocsájtanunk.

Nehéz helyzetekben sokszor a csodát várjuk, s az nem érkezik. Erre azt mondta Nick: legyél te magad a csoda!

Bátorította a jelenlévőket: Jézus éppen értünk jön el, megköszöntségünk, betegségünk, megtörtségünk, bűneink mélyébe, ezért hazugok és az Úr ellenségtől valók azok a mondatok, hogy „inkább add fel”, meg a „nem vagyok elég jó” és a „soha nem leszel boldog”. Isten meg akarja menti a lelkünket: ez a csoda.

A Sportarénában megtartott evangelizáció hosszú imádsággal ért véget, melynek keretében Nick Vujicic megszólította, felszólította az embereket, akik még nem hisznek, vagy a hit kapujához értek, hogy ülhelyükön álljanak fel, tanúságot téve arról, hogy készek Istenhez fordulni – és a Sportarénában nagyon sokan meg is tették ezt, kapcsolódva a központi imádsághoz. Az imádság végén buzdított mindenkit, hogy keressen gyülekezetet, közösséget, ahol megélheti hitét.

Nick Vujicic előadás-sorozata március 13-án folytatódott, délelőtt szintén a Sportarénában tartott előadást általános és középiskolás diákok számára, délután pedig egyetemisták előtt beszélt a Nemzeti Közszolgálati Egyetem – Ludovika Arénában.

Körössy László

Fotó: Ez az a nap!

Facebook-oldala /

Tóth András



világháborús férfimellekkel, bizonysálgással terhes időkben.

A világíró motivációs tréner a Papp László Sportarénában tartott sajtótájékoztatóján megjelent Soltész Miklós állandótanítkár és Balog Zoltán református püspök is.

Nick Vujicic teltházas evangelizációja előtt színes műsort adott a húsz éve fennálló Goliáspé Gospál körus, majd az állandótanítkár köszöntötte a megjelenteket, utána pedig László

megtegye; s mi az, amit jól csinál és azt csak folytatnia kell.

Hozzájöttem értelme, hogy Isten keze és lába legyen, hogy valaki másnak megmutathassam a szeretetet” – mondta evangelizációjában.

Előadásában őszintén beszélt arról, hogy „utálta Istent”, majd arról, hogy a különféle vallásokban nem találhat igazságára, s arról is, hogy „meglehet, éppen nem értünk meg minden a Bibliából, de tudjuk, hogy Isten szeret, az összetört, a bűnös embert

gyógyítja, ezért ne a kifogásokat keressük, hanem azt, amit az Igéből megértünk, s azt te-

gyük is.”

Nick megvallotta, hogy ne-

héz éveken van túl, soka-

csapták, elárulták őt, depre-

szírással is vált, de az Úr eljött

höz, és felemezte őt egy

lelkigondozó által 2019-ben.

Azt üzneni: „a ma szépsége

az, hogy ember vagy”, még ha

éppen összetört is ez az em-

ber, hiszen ha engedjük, Jé-